

Д-р Ристо Ивановски

ГРЦИТЕ САМО СО
СЛОВЕНСКИ ГОВОР И
АКЦЕНТ

Битола, Р.Македонија
2012 година

Д-р Ристо Ивановски, ГРЦИТЕ САМО СО СЛОВЕНСКИ ГОВОР И АКЦЕНТ

Адреса на авторот:
Ул. Михајло Андоновски бр. 6/21
Битола, телефон: 047/258-133

ИВАНОВСКИ, Ристо
Грците само со словенски говор и акцент/ Ристо
Ивановски. - Битола : Ивановски Р., 2012. - 54 стр; 29 см.

А) Јазикот на Грците (Еладците)

ВОВЕД

Секој народ има по еден јазик а само Еладците (тн.Грци) се со четири јазици. Првиот, според авторите, бил наречен Хомеров јазик- тој прво бил таканаречен грчки, но не еладски. Следи да се брише тоа таканаречен, и останало само грчки.

Втор јазик бил македонскиот Птоломејов Александријски јазик-коине.Па тој дури бил наречен старогрчки.Бидејќи коине бил само по смртта на Александар Македонски, и тоа во градот што тој го основал- Александрија, бил наречен Александријски јазик. Тој бил наречен и хеленски јазик. Следи тој како таков бил повеќебожен јазик. И токму и затоа кога еднобожците, Евреите, во Александрија го презеле коине, тие се изјаснале за Хелени. Овде е заклучокот, Хелените не биле народ.

Значи, тн.Хомеров јазик бил многу постар од коине. Со тоа што авторите во 19 век тоа го измешале, се потврдува дека 19 век бил само век на фалсификати.

Во 19 век во Елада бил службен само православниот јазик коине. Со доаѓањето на Баварците во Елада, покрај македонскиот коине службен станал германски.

Следи Кораис во 1850 година создава еладски јазик, службен само од 1868 година. Катаревуса бил со датив и генетив, како германскиот, но никако димотики.

Бидејќи коине народот не го познавал, а и бил тежок за учење, следел Кораисовиот јазик. Тој бил вулгарен=булгарен (народен) коински со народни зборови.

Бидејќи и овој народот тешко го совладувал, се внеле повеќе народни (варварски=пелазгиски=тн.Хомерови=тн.Платонови=тн.склавински=тн.словенски) збора.

За да се одгонетни вистината дека овие јазици не биле разбирливи за народот се доказ делата на Бригот=Брзјакот Григор Прличев. Тој како Охриѓанец во неговиот роден град го учел само ромејскиот=тн.византиски=тн.грчки јазик. Токму и затоа тој творел само на ромејскиот јазик коине. Ова било поради тоа што до 1868 година Цариградската патријаршија не го прифаќа Кораисовиот јазик катаревуса. Следи заклучокот, Григор Прличев не можел да пишува на катаревуса и димотики.

Секој оној кој ги прочитал делата на Григор Прличев на македонскиот јазик коине, неговите дела со катаревуса потполно не може да ги разбере. Ова било поради тоа што катаревуса е реформиран коине без мноштво коински зборови. Бидејќи димотики содржел повеќе народни зборови од 19 век, кои имале скоро двомилениумски понатамошен развиток, со него делата на Григор Прличев се уште понејасни.

Бидејќи секој народ има само еден јазик, а само Еладците четири јазици, се објаснува дека новиот вештачки еладски народ на 19 и 20 век е само една комедија.

Бидејќи тие четири јазика меѓусебно во потполност не се разбирливи, еладскиот народ не само во 19 и 20 век, дури и во 21 век, е само балканска трагедија.

Следи заклучок дека Еладците биле и се само македонска комедиотрагедија.

Од ваквиот македонско/балкански комедиотрагичен тн.народ до денес се крие вистината, дека Еладците (тн.Грци) биле само едно: одродени тн.Словени. Ова се потврдува со тоа што коине бил дворасен јазик на Белци (Пелазги) и Црнци (Семити). Ова произлегува од доказот што во Месопотамија со до Египет живееле две раси: пелазгиска и семитска.Прво време се пиштело на двата јазика, а потоа на еден заеднички арамејски и староегипетски. По 515 г.п.н.е. дворасен јазик бил новоперсискиот, а само по смртта на Александар Македонски македонскиот коине. Токму и затоа сите познати дела на коине биле напишани и преведени само во 3 век н.е. А тоа било само во Александрија и тоа за Месопотамија, Египет, Евреи, Илијада итн.

ИСТОРИЈА НА МОРЕА (ПЕЛОПОНЕС)

Јакоб Филип Фалмерајер,¹ во првиот дел, започнува со предговорот и пиши: „Поколението на Хелените во Европа е истребено. Убавината на телата...“.

Со тоа што Фалмерајер неговиот предговор го започнува со оваа реченица, тој мислел дека во Елада населението морало да го говори еладскиот јазик коине. Бидејќи во неа јазикот коине, кој бил хеленски, не се говорел, во Елада Хеление повеќе ги немало. Следи во Елада, според него, живееле Словени и Шкиптари (Скипетара). Бидејќи тн.словенски јазик бил еднорасен, пелазгиски, тој мислел дека Хелените биле словенизирани. Пак, скиптарскиот јазик бил трорасен-дури монголски.

Следи тој на стр. IV да пиши. „...Затоашто, исто така, не се запазува ни капка и немешана хеленска крв да тече во жилите на христијанското население на денешната Грција. Нападот, спореден на нашето поколение само малку се однесува, има на цела земјина површина меѓу Истер [Дунав] и највнатрешниот агол на пелопонеското острово едно ново слиено, големо народно племе на Словени збратимено поколение на селани. И второ, веројатно не помалку поважна револуција преку населување на Албанци во Грција сцената на уништувањето го има завршено. Скитските Словени, илирските Арнаути, деца на северните земји, крвно сродни на Србите и на Булгарите, на Далматинците и Московитите се народи, кои ние денес Хелени ги викаме, и за нивното сопствено чудење во родословито на Перикле и Филопомен ги истискаме...“

Се говори за „Словени збратимено поколение на селани“. Селаните говореле на варварски=пелазгиски=тн.словенски јазик, а граѓаните на латински-потоа коине.

Следи Словените биле населени на Пелопонес се до со Русија, чиј јазик бил народен, илирски=тн.словенски, а Илири биле и Русите. Ова го потврдил киевскиот свештеник Нестор (11-12 век), кој запишал дека Русите потекнале од Илирија, а таа била на Балканот. Значи, руските Заткарпати биле на Балканот. Русите го имаат во грбот и бригискиот св. Ѓорѓија, кој само во Бригија станал коњаник. Бидејќи Крали Марко кралувал во Бригија и тој во црквите Прилеп...бил коњаник како св. Ѓорѓија.

Пак, Скитите биле Белци. Според Херодот, тие имале исти хеленски богови само со различни имиња. За Александар Македонски Скитите имале исто потекло.

Стр. V: „И денешниот збор Грк самиот означува...сите оние народности, кои во обемот со учењето на Мохамет и на ромејската црква, гефесот и верувањето го примиле од патријархалниот трон на Визант. Арнаут од Сули и Аргос, Словен од Киев и Велигости во Аркадија, Булгарот од Триадица и христијанските разбојници од Црна Гора со Скендербег и Колокотрони на истото Царство на име и положба на Грк...“ (Грк од Греик=греи ик само тн.словенско: греи=греј=иди=дојди, Р.И.)

Следи сите биле Ромејци, само Муслимани=Турци и Православни=Грци. А преостанало и наследството на народната=булгарната Охридска архиепископија, која била укината во 1767 година. Под неа била Елада... и со бригиска Скиптарија.

Христијански водач бил Георг Кастриотис, кој бил тн.Скендербег. Неговиот јазик бил само тн.словенски. Ова се потврдува со целата оставштина во Скиптарија.

Се истакна дека Русите биле Московити од Македонија, како што било и со св. Ѓорѓија. Овде стои и Киев од Аркадија. А да не се изуми дури Киево во Италија.

¹ Jacob Philipp Fallmerayer, Geschichte der Halbinsel Morea während des Mittelalters, 1965, Georg Olms Verlagsbuchhandlung Hildesheim, препечатено: првиот дел е од 1830, а вториот дел 1836, во Stuttgart.

Стр. VI: „... и големиот народ на славо-арнаутските христијани од Визант се дигнале од Месенија до Архангел како крвносродната компактна маса...“.

Наведената маса била еден народ со еден ист тн.словенски јазик. Јазикот на бригиските Скиптари бил илирски=тн.словенски. Тој пиши и: „илирски континент“.

Што се однесува за скиптарскиот=арбанаскиот јазик во 19 век тој не бил еднорасен тн.словенски туку трорасен јазик. Следи арбанскиот јазик не бил на еден народ туку мешан: грчки, романски, словенски и татаро-турски. Види Густав Мајер.

Бидејќи имало влијанија на кои не како царски јазик и на Цариградската патријаршија од 1767 година, како и арапскиот јазик како исламски, што важело и со Османовиот јазик кој бил новоперсиски во кој бил внесени монголски (татаро-турски) зборови, како и колонизирањето на Арнаути (Татари, Черкези...), тн.словенски јазик бил измешан со туѓорасни влијанија. Во најново време имало и латинско.

Дека основа била тн.словенска, на стр. VIII/IX тој пиши: „...И ако пријателите не Хелените нешто уште со тоа сакаат да се тешат, дека стариот род на Хелас потполно пропаднал, ипак нивниот јазик и нивниот акцент на навлезените народи се пренесол, истото непрекинато власта го тврдеше...“.

Бидејќи нема ни еден материјален доказ/наод за преселби на тн.Словени-пати не дошле потполно голи и без ништо донесено, чартер летови биле од 20 век, се потврдува склавински=тн.словенски јазик бил варварски=пелазгиски, на кого говорел и творел Платон итн. Следи заклучокот бил еден: тн.словенски говор и акцент.

Затоа Ф.Фалмерајер продолжува: „...се покажува, дека во отворената земја во Аркадија и Елис, во Месенија и Лаконија, во Беотија, Фоцис и Акарнанија многу генерации непрекинато словенски се говорело, како во Србија и Далмација сега уште се говори, во Померн и на островот Риген ама пред векови се зборувало“.

Токму затоа никогаш немало посебен друг хеленски народ со посебен јазик.

СКИТСКИ СЛОВЕНИ

Бидејќи Фалмерајер говори за „Скитските Словени“ следи за Скитите.

Во Реал лексикон², на стр. 959, под Скити: „Skythen (Σκύθαι; Главен извор: Herod. 4; спореди понатаму Нирросг...), како носител на името најпрво од Херодот во изворно и потесен смисол преставуваат Сколотите, ова, номадско население на јужноруските степи од Танаис (Дон) до Тирас (Днистр) и Истер (Дунав), каде, нив, најпрво ги споменува Хесиод (Ератост., Страбо 300)...со Филип од Македонија, преку Дунав во областа на Балканскиот Полуостров се подвижувал... Последна трага на С. во Јужна Русија, чија власт во нивната област била заменета од Сарматите...“.

Стр. 913: „Сарматиа означување за Источна Европа од Висла (Вистула најпрво кај Агрипа) и од Карпатите, соседна земја на Германија и Дакија...“.

Следи поимот Скити (Скитаи=скитај) бил тн.словенски како и на Сармати.

Бидејќи стои „од Карпатите, соседна земја на Германија и Дакија“ следи и:

Георг Вебер³ на стр. 137, 9. Словенско население, §. 189 б, пиши: „Словените, од Дојчерите викани Венди, после Германите, Романите и Келтите главноплеме

² Friedrich Lübkers “Real Lexikon”, des klassischen Altertums, achte vollständig umgearbeitete Auflage, Herausgegeben von J. Geffcken und E. Ziebarth, Druck und Verlag von B.G. Teubner · Leipzig · Berlin 1914.

³ Georg Weber, Weltgeschichte, neunzehnte Auflage, Verlag von Wilhelm Engelmann, Leipzig, 1885.

на европското население, повеќе векови живееле на со шума покриена висина на Карпатите, од каде тие, потиснати преку големи народни походи и поврзани со ази-ски хордни мноштва, се повлекле кон други земји да трагаат нови живеалишта. Ед-ните талкале северно и се населиле на долгата рамница и степите, каде од непозна-то време пастирските племиња на Скитите и Сарматите нивните стада ги паселе...“.

Бидејќи домашните животни северно од Црно Море, со реката Дунав и Сава биле балкански, Скитите со Сарматите и нивните Словени биле само Балканци. Па и затоа нема ниеден материјален доказ/наод на животно, растение, кола со која се вршело превоз или нејзин дел, колце со негов дел, облека, употребни предмети, па-ра, сад... Бидејќи за сите преселби има докази/наоди, а само за авторовите Словени такво ништо нема, се заклучува, никогаш немало преселба на словенски народи. Ако некој пронајде било каков доказ/наод итно нека ја добие Нобеловата награда и др.

За ова да се потврди се и следниве докази дека Скитите имале исти тн.Оли-мписки богови како што имале на Балканот, само тие носеле други имиња. Следи и едно исто потекло, за што се гледа со кај Александар Македонски. Исто така, јазик-от им бил еден ист: варварски=пелазгиски=тн.Хомеров=тн.Платонов=тн.словенски.

Фалмерајер, стр. 96, вели: „Е познато дека Грците северно поставените земји на Истер и Понтус ги викале Скитија. Во внатрешноста на овој немерлив и непо-знат крај тогаш како денес живеел голем народ на Словени“.

Се говори за „немерлив и непознат крај тогаш како денес живеел голем на-род на Словени“. Па биле познати Скити како Белци со тн.словенски јазик, но ника-ко било какви живисушества Словени чиј јазик не би бил варварски=пелазгиски.

Ако би имало било какви Словени тие би биле познати како Словени, а не како Скити. Бидејќи до 5 век никогаш не бил во употреба поимот Склавини, а скла-вина означувало област на варварски=пелазгиски=тн.словенски јазик, до тој век ни-когаш не биле познати било какви живи сушества Словени.

Следи доказот со кој се потврдува дека никогаш немало било какво живису-штества Словени. А тој бил со Русите. Тие никогаш до 860 година не биле Слове-ни. Тие се изјаснале Словени според словата на коине на чиј јазик била Библијата, со која Константин и Методиј по налог на македонскиот царски двор биле во тајна мисија во Русија. Тие таму го ширеле православието, спротивно на католицизмот.

Бидејќи склавина означува област, ако би имало Склавини, тогаш би морало да има и Сатраписти, Провинцијалци и Темани, затоашто самите поими сатрапија, провинција и тема означувале област на новоперсиски, латински и коине. Бидејќи ова не се прифаќа, Склавините како еден народ или народи е најголем фалсификат.

Стр. 154: „До Епирус и до Термофилите во 517, како што се вели, скитски насилници навлегувале, небројно мноштво на луѓе убиле, стотина и дваесетилјади фатиле преку Дунав ги протерале...“.

Се говори за скитски, но не словенски- Словени биле први Русите во 9 век.

Стр. 155: „...Анти, стварни Славени, Славини или Славифиани или Хуни...“.

Следи со к само Склавени, Склавини или Склафиани. Значи, се говори само за Склавини (Обласници), но не Анти=Анти, Венети=Венети и Словени=Словени.

Стр. 157: „...се случи во годината 539 големо навлегување на Хуни, Славени, Булгари, Анти и Гепиди во земјата на Ромејците...“. Никаде ги немало Словените.

Стр. 166: „За време на десете први години после нивното преселување во Европа ипак тие како платеници и повикани пријатели на византискиот двор за Грција спасоносни, оти Славените на сите племиња и имиња...“.

Се говори за сите племиња и имиња на Словени. Вакво нешто во историјата не е познато, затошто кога немало словенски народ не можело да постојат словенски племиња или словенски народи со повеќе имиња. Вистината била и останала само една: Анти=Анти, Венети=Венети, Склавини=Склавини и Словени=Словени.

Анти имало во Тесалија..., Венети во Македонија..., Склавини само во Балканот, а потоа на целиот Балкан сè до реката Рајна, Шпанија..., Азија и Африка. Ако Склавините би биле еден народ, склавински биле денешните тн.Грци, Власи, Скиптари..., Романци, Унгарци, Австријци, Германци, Шпанци и Азијо-африканци. Меѓутоа, никој не биле Словени- според Слово, а имало и Божјо Слово. Види Руси.

Сите автори говорат за словенски племиња и народи: Бугари, Срби... Но никаде ги нема Македонците (Македо-Словени) и македонските словенски племиња. Од една страна се вели дека Македонците исчезнале, што биолошко не било можно да исчезнат единствените Македонци кои ја освоиле и Индија, а од друга страна имало словенски народи (Бугари, Срби...), само не Македонци. Следи единствен заклучок, како што не смеело да опстојат Македонците, не смеело да има ни Славо-Македонци. Дури се говори дека од Македонците опстоиле неколку стотина глоси=глоси, гласови=зборови, а не дека Македонците биле Пелазги=тн.Словени.

Стр. 202: „...Чудната внатрешна земја од Истер до алпските долини на Аркадија и Месенија повеќе не била византиска, и веќе од византискиот скриптори на осмиот век се означуваат со општото именување $\Sigma\kappa\lambda\alpha\beta\iota\nu\alpha$, т. е. Славенсказемја“.⁴

Значи, не се работело за Анти. Венети и Словени туку само едно: Склавини.

Авторите редовно говорат за византиско и грчко. Меѓутоа, Византија никогаш немало, што важи и за Грција. Поимот Греики (тн.Грци) го внеле Франките за Македонците, кои владееле со јужна Италија и тоа од 10 век. Значи, фалсификати.

Кога се говори за Склавини, тие не можеле да бидат скитски Словени. Ова се гледа и со следниот доказ со кој се потврдува дека не можело од Скитија, која до денес има до проста репродукција, нивниот мал незначаен број да изврши населување на целиот Балкан,дури и тн.стара Грција во која се говорел само тн.словенски.

ПЕЛОПОНЕС САМО СО СЛОВЕНСКИ ГОВОР И АКЦЕНТ

Фалмерајер говори за Словените на Балканот, дури и на Пелопонес како Мореа, затошто Пелопонес бил во море.А Пелопонес=пело по нес: бело полу острово.

На стр. 218/9 тој пиши за Словените. „...поморските градови без поморска сила не може да се совладаат; ова го знаеле добро морејските жупани...“.

Бидејќи жупан бил на варварски=пелазгиски=тн.словенски е без преселби.

Стр. 222: „...Ама исто како Варварите на Грција и на Пелопонес не след еден поход, туку после ред див разрушувачки поход и скоро стогодишни борби биле совладани...Во сите села и градчиња, кои Словените за време на нивната политичка независност на Мореа ги изградиле, се поклонувале на боговите, ним им жртвувале заробени непријатели и говореле на еден варварски диалект. Управо така било во Беотија и цела дотична Хелас [Елас=Елада] и во сите земји меѓу Тер-

⁴ Theophanes, Nicephorus Patriarcha, Cedrenus.

мофила и Белград. Така долго Морејците биле повеќебожци [Хелени], и словенски говореле, тие се бунтувале кај секој поволан повод против христијанските владетели...биле самите во војна годината 807...“.

Бидејќи во Скитија во новата ера не им се жртвувале луѓе на боговите, види мои претходни книги, Склавините=тн.Словени биле домородци на Пелопонес. Пак, жртвувањето било дело на Црниците (Семитите), што било внесено и во Библијата, Илјада...-Илјада ја обожавал Александар Македонски.Следи жртвување после него.

Токму тој варварски диалект (=диа лект=рект=рекот- дво рекот) бил само пелазгиски, на кого говорел и творел и Платон, а коине бил само после Александар.

Стр. 222/3: „...Бидејќи под последните иконокласти-цареви Теофилус и Михаел II со варварскиот Хелас исто така и пелопонеските Словени го отресе византискиот јарем и создале независна држава...“.

Во фуснотата стои дека „Теофилус со неговиот син Михаел, управувале од 829- 842. Михаел под старателство на неговата сликовоспоставувачката мајка Теодора и самиот од 842- 867“.Видливо е дека женски род завршува со а=тн.словенско.

Се говори за варвари. Варвари, според Херодот, биле Персијците, Хелените во Јонија... и Македонците. Со неговиот навод се потврдува дека поимот варвари не означувал народ наспроти Хелени. Следи во македонското издание на Херодотовата историја варвари е со мала буква, а Хелени со голема буква. Ова говори дека поимот варвари се однесувал за сточари (говедари, свињари, коњари...). Токму затоа Македонците биле кентаури=кен таури:кен=кон=коњ и таур=т аур=а ур-говедо. Пак, Хелените во Елада и Јонија биле само поморци.Следи само пирати, плачкаши.

Не случајно, Илијада била на миротворци сточари од Бригија која била говедарска и сточарска, со бригиски завршеток- трето лице еднина ет=ит, како и денес.

Бригиската куќа била сточарска- долу пондилата за животни, горе живееше.

Стр. 230: „...Од внатрешноста на Грција до Сава и Истер нагоре захтевале под Михалеовиот наследник, Василиус Македонски, боговопклониците Словени свештеници и крстење.Дури хеленските повеќебожци во Маина...“.(Василиус, Р.И.)

Се говори за Хелени, а Персијците биле варвари како Македонците.

Херодот во Седма книга насловена ПОЛИХИМНИЈА, пиши за разликите:

„37. Кога работите на мостовите и оние околу Атос биле завршени...Денот бил заменет со ноќ. Кога тоа го видел и разбрал, Ксеркс се загрижил. Ги прашал магите што може да предвестува таа појава. Магите му рекле дека богот им претскажува на Хелените гибел на нивните полиси, велејќи дека сонцето е предвесник на иднината на Хелените, а на Персијците предвесник им е месечината. Кога го слушнал тоа, Ксеркс мошне се израдувал и го продолжил патувањето“.

Следи поимот Хелени произлегол од Хелиос, што важело и за Македонците.

Токму затоа меѓу Хелените и Месечинците се водела и Света војна. Ова било за време на Филип Македонски. Тој бил водач на таа Света војна, а потоа синот.

Се говори за христијанизирање на повеќебожците, а повеќебожци биле Хелените. Хеленски јазик бил коине. Поради него и Евреите станале Хелени. Бидејќи коине станал христијански јазик, тој повеќе не бил хеленски. Токму затоа во Елада коине немал важност. Ова говори дека во Елада службен јазик бил јонскиот со јонски слова, а, според Херодот, Хелените во Јонија била варвари како Македонците.

Бидејќи Повеќебожците=Хелените во Елада не го прифаќале христијанството, а и во Атина имало хеленска Платонова Академија, Јустинијан кој бил прв хри-

стијански цар неа во 529 година ја затворил. Наведеното говори дека поимот Хелени опстоил и во време на Василиус. Токму затоа повеќебожците понатаму опстоиле Хелени. Истото се случило со паганите Руси- и тие биле Хелени. Значи, без народи.

Стр. 231 се говори за Василиус Македонски и неговиот внук Константин Порфиогенет (912- 958) кога се граделе на многу места со свети имиња. Следи на стр. 232 да стои: „...варварски постанатиот Пелопонес...“.(Василиус, у=в, + ки, Р.И.)

Следи само едно коине бил христијански јазик, а народот понатаму си говорел само на варварски=пелазгиски=тн.Хомеров=тн.Платонов=тн.словенски јазик.

Стр. 232: „...Исто така овие новопреобратени поколенија не се нарекле Хелени, туку Христијани и Ромејци до денешниот ден...“ [1829 година].

Значи, само едно: Повеќебожци=Хелени и Еднобожци=Христијани. Бидејќи во тн.Византија, Источно Римско Царство, имало само Римјани, тие биле Ромејци.

Стр. 232: „Од иста основа исто така различните старогрчки диалекти, како уште за Паусановото време и во различните градови и кантони на островите било говорено, со револуциите сите исчезнале, оти паганите Ново=Пелопонесци како обратеници на црквата и на војската на Византија ромејски, или константинполски грчки учеле да говорат, исклучувајќи го населението на оние предели, во кои старата раса ниту од Словените, ниту од другите туѓинци била истребена, избркана или заменета, како имено за Просто и Монембасиа на брегот на Лаконија“.

Наведените поими биле на варварски=пелазгиски јазик, на кого се пишело. Бидејќи јазикот си имал свој развој, а во него имало многу говори, морало да се врши споредување на говор од ист предел во исто време. Бидејќи Фалмерајер ја немал таа можност, тој вршел споредување на имиња во различни периоди, дури пишани на пелазгиски, па потоа тие дела преведени на дворасниот коине, а и нови дела пишани на коине. Со тоа кај авторот се создале зборки- изумрел стариот народ.

Бидејќи на Пелопонес се пишело само на јонски, латински, коине и тн.старословенски, а никогаш на народниот пелазгиски јазик, доказ Григор Прличев и други, авторите создале зборки. Меѓутоа, тие никаде не ги нарекле нивните народи Јонисти, Латинисти, Коинисти, тн.Старословенисти, туку само Хелени и Словени.

Следи сите оние кои коине не го учеле говореле само еден пелазгиски јазик.

Стр. 233: „Ако овде од чистота на овој лакониски, или, како што него домородците го нарекуваат, чакониски диалект се говори, така тоа не е во начин на разбирање, дека класични зборови и класично склопување на поедини говорни делови чисто е обогатено. Неговата предност се состои повеќе во тоа, во него начинот на говорот на заедничкиот народ, јазикот на земјоделците, на занаетчиите, на столарите, трговците итн. се одржал. Нови поими донеле овие Чакони исто така нови зборови, без затоа основниот глас на обичниот, никогаш неизумрениот јазик на претците да се претопи. (Следи да се говори само за варварски=пелазгиски, Р.И.)

Е познато, и еден на поголемите Хеленисте на нашето време, Хр. Хасе во Парис, забележал, дека веќе во ракописите на Византијците именките често и без секој основ ги употребуваат во деминутивна форма. Уште понатаму забележително ама и општо како кај наведените автори владее обичај во заедничкиот говорен јазик и во имињата на местата на Грција, што како најголем доказ се појавува, дека сета популација, која го исполнува илирскиот триагол, од природа и суштина на словенските елементи е обземен, или многуповеќе сосема од словенска крв произлезен.

Или како јазик, во кого употребата на диминутив кај апелатив и лично име почесто се најдува отколку во словенскиот на понатамошен смисол на зборот“.

За Балканскиот Полуостров се говори за Илирски Полуостров, со свој илирски триагол, а поимот Илири бил синоним за Словени. Следи Илири биле и Русите. На тој Балкански Полуостров до Дунав, кој до 1809 година бил Македонија, имало многу говори, со свои акценти...Следи авторите на коине ги внеле и тие елементи...

Стр. 234: „Веројатно го говореле Морејците и преостанатите жители на словенизираната Грција после губењето на политичката слобода и на старата религија во кратко време идиомот на нивниот победник и обратеник; ама говореле не со хеленскиот, туку со скитскиот глас и акцент. Од вокабуларите на Булгарите и Србите се заклучува, дека овие нации преовладувачка склоност имаат, во нивните зборови третиот слог на крајот да го нагласат, на пр. *népoto*, *mesetzinata*, *móreto*, *mastinitza*, *torólica*, *plenineto*, *lé nitzi*, *kazándica*, *voiténitza* и. т. н. Баш ова мислење, тонот на третиот претпоследен слог да се постави, се најдува без приговор кај сите грчко-пишувачки луѓе на илирскиот континент. Погolemите познавачи на новогрчките дијалекти признаваат при сè едно, дека во него акцентот и просодијата на старите Хелени сосема се отпаднати или повеќе потполно се исчезнати. Ако на пр. старите Хелени *Αάρισσα*, *Κόρινθος*, *Όλύμπος*, *Έπιδαύρος* акцентирале, притоа ама *Λαρισσα*, *Κορινθος*, *Όλυμπος* и *Έπιδαύρος* говореле, така говори и пиши спрема тоа Новогркот *Λάρισσα*, *Κόρινθος*, *Όλυμπος* и *Επιδαυρος* (*πιδαυρος*),⁵ како тој *Sàlona*, *Vélvitzi*, *Kónitza*, *Préveza*, *Pàpingo*, *Plànitza*, *Kastànitza*, *Búmisto*, *Ágrafa*, *Délvino*, *Stréztovo*, *Glanitza* и *Aràhovo* означува и изговара. Може ама исто така да се праша, зошто Новогрците *Spiritus asper* или словото *x* повеќе не го изговоруваат?⁶ Оти ден- денес и во Грција повеќе не се слуша *Hydra* туку *Ydra*; не повеќе *homios* (*όμοιος*) туку *omios*; не повеќе *henóno* (*ένόνο*) туку *enóno* и не повеќе *Hellenes*, туку *Ellines*. Ама икогаш нацијата органско, од изворната структура на говорниот строј произлезениот глас доброволно не го изстребила, не го научила или заборавила? Јас сумњам, дали ма каде такво самоосакатување може да се најде, и очигледно тие исто така затоа кај Новогрците се најдува, оти овие повеќе не се деца на оние мажи, кои *nucht' holen* (*νύχθ' όλην*) пишат и говорат; туку во права линија од поплавата на оние скитско-словенски народи се воздигнале, кои некогаш сите земји на илирскиот триагол го преплавиле и преобратиле“.⁷ (Кај Хелените без самоосакатување на акцентот, Р.И.)

Хеленски јазик бил атичкиот говор, на кого не се пишело, туку на јонскиот. Бидејќи коине од хеленски како повеќебожен станал и христијански, авторите мислеле дека на него требало и да говорат Хелените, а не дека коине никогаш не бил народен јазик. Како доказ дека коине не бил народен, народот говори без падежи, а коине го имал дативот и генетивот. Пак, овие во Долна Македонија, Тесалија... Елада никогаш не постоеле. Па коине бил дворасен Птоломејски Александријски јазик.

Еладците имале словенски говор и акцент. Значи, немало словенски народи.

⁵ Се наведе: *Επιδαυρος* (*πιδαυρος*). Значи, *Επιδαυρος*=*ε* *πιδαυρος*. Види во мои претходни книги.

⁶ До денес Бригите=Брзјаците *x* не го изговоруваат: Хомер=Омер, хајдук=ајдук, хајвар=ајвар итн.

⁷ Во алфабетот на словенските дијалекти словото *x* изворно сосема недостасува; недостатокот, на пр. Русите во странските зборови обично со помош на консонантот го заменуваат, и затоа *Gamburg* место *Hamburg* се принудени да пишат. (Русите со св. Ѓорѓија на коњ биле/се Бриги/Македонци, Р.И.)

Бидејќи преселбите никогаш не биле од север кон југ за тн.Словени до денес нема ниеден материјален доказ/наод. Токму и затоа авторите скитски Словени биле со потекло само од југот. Следи скитските Руси биле само Илири=тн.Словени.

Стр. 236: „Со право може да се направи приговор, зошто словенските диалекти, на пр. во Србија и Булгарија до нашето време се одржале, во Мореа се изумрени ? На тоа може да се одговори со спротивно прашање, зошто словенскиот на островот Риген, зошто тоа во Бранденбург, Банројт, Померн и Тирол згаснало, во Бомен ама голем дел жив останал ? Очигледно оти словенското население на наведените земји уште пред процветување на националното угладување и литература од нивните германски соседи со политичка самостојност е оплачано и преку германските колонии тлачено. Во Бомен [Чешка], така како во Србија и Булгарија се случиле спротивни односи. Овие земји на христијанскиот култ и на христијанската цивилизација порано имале пристап и од истото обземен, кога тие ја изгубиле политичката слобода. Напротив, Словените на Мореа ја доживеале истата судбина со нивните браќа во Риген, во Мекленбург и Померн. На различни точки на новата татковина на старите Грци-Христијани се престоји, и во нивните стари состојби како неугладени служители на боговите од христијанските војнинариоди од Константинпол биле изненадени и поврзани, ја изгубиле својата слобода најпрво нивните богови, и преку снажното влијание на христијанската угладеност во тек на времето старите поими и стариот начин на говорење. Со крстењето исто така тие ги примиле грчките слова [букви], оти тие самите такви немале; и кој уште од преобратените Морејци учеле да пишат и читат, морало тоа до го учат со карактер и со јазик на нивните апостоли и тираните. Како под вакви околности не би можело да потони паганско-словенскиот елемент во грчкиот-христијански ?⁸). Дали ама земјоделско занимачкото население од Месенија, Елис и Аркадија веќе било грцизирано, или словенски говорело, не забележиле хронистите. Ама добро тие даваат да се разбере, дека Мелинготите обичај и начин на говор тогаш поуздано го очувале на нивната северна татковина“.⁹ (На Пелапонес живееле само Белци со пелазгиски јазик, Р.И.)

Се кажа: „Дали ама земјоделско занимачкото население од Месенија, Елис и Аркадија веќе било грцизирано, или словенски говорело, не забележиле хронистите“. Тоа што тие не забележале, никогаш коине не бил народен јазик-само службен.

Името на Германците било како тн.словенски бог Герман,¹⁰ што важело и за поимот Deut=Теут- Теута ...илирска кралица- до Теути, а Илир и Словен биле синоними. Келтите биле Бриги, сè до Рајна биле Склавини со тракиски традиции. А според Херодот, Траките биле најброен народ, што се совпаѓа со денешните тн.Словени. Ова произлегува поради тоа што по потпаѓање на Македонија под Рим сè до со

⁸ Европските научници во тоа превиделе, дека грчкипишувачките народи од Мореа и Ливадија затоа веќе Хелени се сметале. Византиецот (ако јас не скренов од Гебренус) каже нешто, подлите војници на големата булгарската војска, двај стогодини после воведувањето на христијанството, покрај нивниот домородски диалект вкупно грчки зборувале. Управо така е познато, дека како што општо е признато албанските жители од Атика, од Арголис и Ахаја од својата татковина доведениот начин на говор потполно со грчкиот го заменале и двете едни покрај други говореле. (Бидејќи коине никогаш не бил народен јазик, што важело и за сè до со 19 век, заблудите се огромни. Ова е лага, Р.И.)

⁹ Како веќе порано беше забележано, Морејците на долињската земја брдовити кантони на Пентедајктилос уште на крајот на 13-тиот век ги нарекле „Словенска земја“, τα Σκλαβινά.(Само Пелазги, Р.И.)

¹⁰ Schwarz црно- Шварц бил тн.словенски бог Свар-ог:„Го сметале сонцето и огнот како деца на богот на Сварог за кој верувале дека од Сонцето се раѓа топлината и светлоста“- гореното е само црно.

последниот римски цар Јустинијан Европа се колонизирала со Македонци. Следи во Германија сè било македонско, што го потврдува франковиот хроничар Фредегар (7 век), според кого, Македонците и Франките имале исто потекло- од Пријам. Јазикот на Франките биле тн.словенски. Склавинскиот=тн.словенски јазик почнал да го потиска и него да го заменува со латинскиот Бонифациј(8 век), процес кој сè до денес уште не е дозавршен. Поопширно во моите претходни книги- без Германи.

Германците пишеле со руни, кои биле венетски, а Антите и Венетите преку и од Македонија за време на Римјаните сè до со Јустинијан биле колонизирани низ Европа. Во нивните руни имало мноштво тн.Кирилични слова- како кај Етрурците.

Како Етрурците и Русите го имале богот Перун. И Русите пишеле со руни-репки.Следи тие до 860 година не биле Словени туку само Репкари- „ропки“ народ.

Стр,247: „...целиот Полуостров после големата катастрофа под Копронимус словенски и варварски постанал...“. Следи народен јазик бил варварски, а не коине.

Стр. 267: „...би било без сумња на архиепископ Густатиус од Тесалоника. Дали тоа добро за било кој научник на она време дал достоин повод, опишувањето на пропаста на стариот Пелопонес да го замисли, како управо овој Густахиус во неговите коментари за второто пеење на Илиас и за првото на Одисеа ? Ама тој исто така не го испорачува тихото навестување, дека Хомеровата табла на градови на Пелопонес на состојбата на овој остров во дванаесеттиот век не е повеќе применлива. Слободно оваа земја за еден христијански Византиец тогаш не можела да има никаква поголема важност, отколку Булгарија или Влахија“.

Пизистрат (6 век п.н.е.) го задолжил својот Редакциски одбор да ја состави Илијада. Таа била од три простори: Египет со магаре, Бригија (Европа) со говеди и коњ и Јадранските острови. Па Јадранските острови се населувале од 6 век п.н.е., а магаре во Мала Азија и Балканот немало и за време на Херодот- претходни книги.

За да се потврди дека Траките и Илирите биле едно исто, доказ се Бригите:

Херодот, во VI-45, вели: „На Мардониј, пак, и на неговиот пешадиски логор, кој се наоѓал во Македонија, нападнале Бригите, трачко племе...“.

Пак, Елијан, учител на говорништво во Рим (3 век н.е.) соопштува, „скоро илјада и пол години после падот на Троја, дека овој јазик припаѓал на илирските Бриги, сродници на Дарданците од семејството на древните Пелазги“.

Просторите на Бригите за Херодот денес се брзјачки. Барлети (16 в.) ги наведува Бригите- денес се Брзјаци=брз јак: брз=брж= брг следат презимиња Бргле ...

Токму каде постоеле/има Бриги=Брзјаци на тие исти биле Трибали, Траки.

Бидејќи Бригите денес се денешните Брзијаци, никогаш немало Словени.

Следи Илијада да биде пишана на бригиски говор со завршеток- трето лице еднина ет=ит,како и денес.Во Атика се пишело на јонски со јонски слова.Само во 3 век п.н.е. во Александрија Илијада била преведена на Птоломејовиот јазик- коине.

Се работи само за јонски,тн.Хомеров и атички. Никаде нема било што грчко. Токму ова треба подобро да се образложи, затоа што тоа до денес создава збрки.

Лукијан од Самосата, „Како треба да се пишува историја“, напишана 165/6 година, под 21. вели: „И следнава грешка не е мала, па мислам дека заслужува да се одбележи. Историчарот просто се мачи да пишува на чисто атичко наречје, да го прочисти својот јазик, па нашол дека треба и римските имиња да ги преправи во хеленски...“. Значи, имало хеленски јазик (коине) и атички говор, но ништо грчко.

Со наводот се потврдува, дека во Елада во 2 век во употреба бил само атичкиот говор, кој бил варварски=пелазгиски=тн.Хомеров=тн.Платонов=тн.словенски.

Значи, понатамо во римско време се пишело на пелазгиски=тн.словенски јазик. Ваков бил и Аријан (2 век н.е.). Следи тој „Индиската историја“ ја напишал на јонско наречје, иако тој ги познавал коине и латински. Блајкен и други наведуваат: „Плиниј говори за пасивната согласност на луѓето била првата причина за употреба на јонската писменост“. А освен јонски бил и атичкиот: атички без датив и генетив.

Се заклучува, на јонското наречје се пишело, но не на коине. Пак, коине станал официјален јазик само како христијански, а единствен со Ираклиј (610-641).

Стр. 269: „Од овие основи хрониката на Мореа е прво автентичен извор, од која најблизок увид во природата е со спротивност на сосема преиначената земја. Тогаш само уште забелешката да се вклучи, дека во 1205, со кој тие почнуваат, веќе на 400 години од повторното освојување на Мореа преку развиените византиски Грци и жителите не биле само христијани, туку исто така со нивниот словенскиот дијалект со исклучок на кантонот Мелинги најмалку во градовите веќе бил заменет со начинот на говор на нивните победници и обратени“.

Се зборува за Грци со македонскиот христијански јазик- коине и народниот варварски=пелазгиски=тн.словенски говор и со свој акцент. Следи без народ Грци.

Бидејќи секој говор имал свој повеќевоковен развој, немало соодветност.

Стр. 278: „...Како главен опфат за целото испитување важи извештајот на Порфиригенет: цел Пелопонес бил славинизиран и варварски, т. е. тој слушал од луѓето населени, кои грчки зборувале и грчки обичај имале. Изузеток од ова општо правило морале строго да се докаже, што од негова страна е можно само преку испитување на имиња на местата и на дијалектот“.

Следи да се говори само за Ромејци кои биле од власта чиј службен јазик бил коине. Тие како такви биле имотни лица со свој ромејски обичај. Ова било во спротивност на народот кој говорел свој народен склавински=тн.словенски јазик со свој говор и акцент. Исто било и на Солунските Браќа- со солунски говор и акцент.

Стр. 316: „Оти долините теснини, сутјеските, fauces montium, на руски и илирски дијалект уште денес се нарекуваат Гортан. Една втора Скорта се најдува на граничната планина меѓу Атика и Беотија...“.

Бидејќи Русите потекнале од Илирија, имињата била илирски, како во Елада.

Стр. 324: „...Една голема и широко распространета тревна површина во споредување се вика на илирски Ливадија. И затоа големи површини на Беотија не се старопознати ? Исто како сега на Пелопонес од бреговната површина на морската провинција Елис името Мореа, управо така го има добиено сопственото Хелас меѓу Истмус и Термофили од растегнатата внатрешна рамница на Беотија името Ливадија, Дали Скитите овој збор прво после населувањето на Грците го позајмиле, или дали припаѓа за дедовина на словенскиот дијалект, ние не сакаме да одлучиме“.

Следи фуснота: „Во посматрање ипак, дека руските вокабулари на овој со-сем грчки звучниот израз ги немаат, не би сакал да го објаснам за прогнат старословенскиот“. Ако се земе во предвид дека рускиот јазик бил македонски тн.старословенски јазик со солунски говор, а според Густав Вајганд(1924), дека тој јазик бил ист како коине, се потврдува дека Константин Филозоф од коине ги отфрлил само семетските зборови и го повратил пелазгискиот- тн.старословенски јазик. Па тој не

создал нови слова дотогаш не познати, што се чита кај Вита Константинополи, каде се употребува глаголот составува (скопува) на нешто што постоело, а никако на ново.

Стр. 336: „Во близина на тврдината на Коринт и теснецот се доближува, толку поретки и безсумливост постануваат имињата на местата, без тие затоа старогрчки подобро како во други предели на островото би се одржале. Така исто така овде сè е ново; ама бојата на тонот има повеќе од варварското грчко на Византијците отколку на Скитите. Сем тоа се многу имиња на долини и дистрикти, кои ние нив од најнови извештаји можеме да ги научиме, очигледно албански или турски, така дека тоа скоро изгледа не е можно...“ (Само на Домородци=тн.Словени, Р.И.)

Од наведеното се заклучува дека тн.словенски имиња биле пред да била тн. инвазија на скитските Словени. Затоа тие биле само на варварски=пелазгиски јазик.

Пак, споредба на имиња од стара ера со оние од 19 век н.е. не е соодветна.

Стр. 339: „Како резултат на ова долго испитување произлегува, дека на крајот на дванаесттиот век од старохеленските имиња на места на Пелопонес уште одприлика дваесет и пет преостанале, отшто дваесет и едно на морскиот брег, четири се на некои оддалечености. Кон овие се сметаат уште стари речни имиња Графинус, Инахус, Анигра и Грата со претпланината Дрепанон, и од многу стотини имиња на стариот век уште нешто триесет биле спасени, што уште на нашето мислење на секоја сумливост за големината и обемот на преобразувањето на овој полуостров засекогаш треба да се отклони. Од управо овој основ исто така лесно е разбирливо, што ние во еден претходен дел од склоноста на континенталните- Грци говореле словенски претакцент. При тоа да не се заборави, дека уште грчкозборувачките Преостанати на Пелопонес веќе во десеттиот век кон Константинопол повеќе не биле Хелени, туку бастард-раса да се посматраат, чии траги на нивното словенско потекло во лице го носеле...“ (Antlitze=a n t litze: a на тоа лице-без германски, Р.И.)

Бидејќи Скитите биле коњари, а коњот бил само балкански, тие не биле поморци. Напротив, ромејските Склавини=тн.Словени биле најголеми морнари. Следи најпознати биле Далматинците, кои ништо немаат со Скитија на Скити како Монголи со мал нос. Денес има Руси со мал нос како Монголи и голем како на Белци. Разликите кај рускиот нос настанал кога сувиот појас се поместил кон север. Следи до 15 век н.е. житница да биде Египет, што се поместило во Подунавјето, па во Русија, процес кој уште не е дозавршен. Па до 15 век Египтјаните со Арапите и Сумерците имале закосени очи, како што се денес и Берберите, варварите (сточарите).

Заблудите се огромни со Индогерманите, што подоцна било преименето во Индоевропјани, затоа што Индијците биле темни и ниски, а Белците бели и високи. Следи смешноста, од Индија потекнале Темните и Белците- во Индија нема фауна и флора за белата раса. Токму и затоа таа од Источното Средоземје стигнала во Индија... Ова говори дека Белците биле еден ист народ со еден ист пелазгиски јазик.

Се истакна бастард-раса=мешовита раса. Меѓутоа, таква никогаш не постоела, затоа што Белците биле еден ист народ со еден ист јазик во кого имало повеќе говори со свои акценти. Бидејќи во Елада никогаш не дошле скитски Склавини, Склавините на Пелопонес биле само домородни со свој акцент. Следи коине никогаш не бил народен јазик за да има Хелени со коински јазик.Збрките биле со коине.

Бастард-раса биле само Индоевропјаните, а таа била мешана раса меѓу Темни (Индијци) и Белци (Веди). Бидејќи на Пелопонес биле населени Индијци (Цигани) со денешниот музички инструмент бузуки, кој никогаш не постоел во Маке-

донија за тој да го има во бригиска Фригија (Турција), потврдено и со свињата, биволот..., авторите го внесле поимот Старомедитеранци. Тие биле темни во Грција, Јужна Италија и Шпанија каде се населиле Цигани со свиња, бивол... Следи Артур Вајгал да говори дека просечниот Грк бил потемен од Македонецот. Неговата споредба е за бели и румени Македонци, како боговите. Тој не пиши кај Македонците просек, оти просек се бара од повеќе раси, туку за Грците кои се дворасни: Белци и Индијци (Цигани). Иако тој пишел прогрки, со една реченица ја кажал вистината.

Стр. 342: „...Сем тоа исто така би сакал да ги поставам уште двата збора глад, die Ebene, и Лев, der Löwe, во посматрање, оти двате изгледаат со предност да припаѓаат на рускиот дијалект. Првиот словенските дијалекти во Илирија баш не го познаваат, и место вториот тие говорат лав, додека морејските имиња на места двете се докажани во нивната руска форма“.

Бидејќи Русите биле со потекло од Илирија на Балканот, а Илири биле Бугарите и Србите, Морејците ја имале бугарската форма лев. Следи Фалмерајер да биде критикуван што не ги употребил говорите од источниот Балкански Полуостров, каде било создадено бугарско кнежевство, а во најново време дури држава.

Стр. 346: „...Царот Basilius Macedonius и неговиот син Лео V предаде. Оваа двовица се викаше Данилис...“. Па Лео + в = Лево - о =лев: хеленско=тн.словенско.

Стр. 348: „...работливиот Slaffe бил Slav, Евангелието неговата субина уште не ја ублажи“.

Следи други автори поимот Склав го објаснуваат за робови. Па Македонците потпаднале под Римјаните во ропство.Токму и затоа тие биле само едно- робови.

Стр. 360: „...Како при заземање на Константинопол тргнале исто така жителите на Андравида заедно со Крстосниците...“.

Следи Андравида=а н дравида, Дравида. Токму поимот дравида е санскритски, кој бил пелазгиски=тн.словенски како јазик на Белците, чии биле Ведите. „Секој мотив во индуските Веди има свој протолик во усмените преданија и древните книги на Словените. За тоа има многу податоци во зборникот на словенско-аријевска митологија ‘Свездена книга на Коледе’, од истиот автор. Во книгата ‘Веда Словена’ кој на крајот на минатиот век .. објавил народно [творештво] во Белград и Сант Петербург- Стефан Илиќ Верковиќ, се дава опис на заедничката прапостојбина во словенската ведска традиција, попрецизно отколку во светите книги на индуизмот и зороастризамот, за кој тој север навистина е далечен“.

Значи, само едно: антички=етнички Македонци со Ведите во Индија-секаде.

Стр. 411: „...Како некогаш Вавилон преку основање на Селеукиа...“. Пак, Селеукиа била според Македонецот Селеук=селе ук- ука, наука, до Глаук=гла ук, ама и глауч=гла уч, затоашто главата е за ука=уча. Следи таа е само за укење=учење...

Човекот е со памет, ум, од кој произлегол опиум=опи ум, па до афион=апион=опион=опиум. Ама и богот Дионис=дианис=пианис=пианиш со вино, а не мак.

Стр. 414 е името Кондура=кон дур а, дурот дира- додира, на дермот, кој е кожа=дерм од која се прави кондур=чевел, а дермот само се дери, до Дерион. Тој бил во Пелагонија каде се вливала Црна Река (Скамендери=с камен дери) или Еригон=е риг он, рига=ри га, ри геа. Ама и Курдерес=к ур дерес: како јуриш дереш. Скамендери и Семенс(Семнс=Семниса=Шемница) биле во врска со Троја и Пријам.

Префиксот кон е тн.словенски: Константин=кон стант (станат=вечен) ин.

Втор (II) дел, предговор, стр. XXXVII: „...како кога сатрапот на Египет и неговиот син Ибрахим...“. Мохамед Али бил Македонец од Кавала. Тој со својот син го издигнале Египет. Па Англија и другите тогашни држави издигнувањето го спречиле... На Македонците Мохамед крвни извршители им биле само Албанците.

Стр. 11 стои Салоник=сало ник само тн.словенски. Тоа било кратенка од Тесалоник=те (тој) Салоник, според Салоника=сало ник а, никни, никлец, ’ркулец...

Стр. 167: „...Грците на Андроникус и неговиот наследник...овој цел народ бил во вековите на притеснетост, како во неговите прапребивалиште, така исто така во неговиот главен град на Пропонтис и на брегот на Мала Азија под нападите на Словените и Германите убиен и потполно од земјата исчезнат...“.

Вакво нешто биолошко не било можно, ниту некогаш ќе биде можно, што зачудува што вакви неозбилни работи ги пишат Германците, кои друго и ништо не биле освен 100% Склавини=тн.Словени со балкански традиции, кои биле католицизирани, дури во последниот век и германизирани со трасниот германски јазик, со „околу 30% јазичен состав“-тој бил монголски, затошто Готите биле Татари со бугарскиот бог Асен. Како што Германците биле 100% тн.Словени, исто биле на Балканот и Мала Азија, каде живееле Бригите и Фригите, со свои наследници во Пакистан со бригиски традиции, бригискиот бог Арес=јарес=јарец... и со бригиски=тн.словенски зборови, без тие да го познаваат поимот Словени. Ова било затошто ним никој не им рекол дека тие биле Словени, а нас за ова не лажат неколку векови.

Стр. 184: „...стратегот на Митра со неговите варварски гарнизони и Словени од Мелинги...“. Се говори за Варвари, а вакви биле Словените со својот варварски јазик. Отсекогаш Македонците биле Варвари, дури за Демостен Филип Македонски бил Варварин. Следи Македонците како пелазгиски народ говореле само варварски, што се гледа во Историјата на македонскиот народ за вториот милениум н.е.

Стр. 220 се наведува „Перу (?“). Кога исчезната флота на Александар Македонски, Македонците пловела на Исток по Ratifik=пат тифик=тифок=тивок, а Посејдон бил Патодавател=пато давател. Тие стигнале во Западна Америка и таму го создале и Перу, кој бил само Перун. Тој бил тн.словенски на античките Македонци, чие име за Македонците бил само Зеус=Зевс (в=б, с=генетив со у=датив) во Индија говедото Зебу, а тоа било Бик=Зевс, спротивно на Пастув=Посејдон-само бригиско.

Во осмата глава, која го опишува периодот од 1349- 1380, на стр. 230 како фуснота за Мореа се истакнува: „Околу ова време доживеале домородното словенско население по вторапат јако мешање со ново-грчкото и другите колоности“.

Бидејќи Морејците биле домородци тие како склавински=тн.словенски не можеле со никој да се мешаат, а коине не го познавал народот. Следи без народи.

На стр. 233/4 има фуснота: „Албанците на ова место ‘Ἰχθυόεντες’ наречени, оти фамилијата Ангели го имала тителот ‘Деспот на Епирус и Акарнанија’. Од овие основи се вика Арта во Епирус кај Santakuz. P. 704 Арта της Αξαρνανίας πόλις. Управо така ги викаат Србите кај овој автор Трибали, и Булгарите Мизии, Пеонци. Спореди го моето академско дело од 25 август 1835, стр. 77, 100 тц“.

Олга Луковиќ-Пјановиќ¹¹ има наслов „Важното сведоштво на Лаоник Халкокондил за Србите“. Халкокондил истакнал: „...Срби...Трибали-народ најстар и најголем од (сите) народи поуздано знам...“. За него Србите биле најбројните Траки.

¹¹ Олга Луковиќ- Пјановиќ, „Срби... народ најстарији“, АИЗ Досие, Белград, 1990.

Потоа таа пиши и што говорат Mentelle и Brun: „Приштина знатен град во една извонредна плодна равнина, која обфаќа 70.000 чекори измеѓу две планини. Оваа равнина викана Косово на некои модерни карти, на латински поле Косово, на турски Ригомезрие, е славно по голем број битки, кои на неа се одиграле. Султанот Мурад, кого ние (те. Французите) го викаме Амурат I тука ги победил, 1389. г. сојузничката христијанска војска, која ја предводел Лазар, владетел на Србија. После победата Амурат бил убиен од еден Трибал. Му е подигнат величествен споменик“.

Значи, Србите биле Трибали, кои биле Траки. Континенталците имале тракиски=балкански традиции. И именки: Амурат=а мурат- француски бил балкански.

Олга Луковиќ-Пјановиќ во насловот, „Српски- непосреден изданок пражик“ пиши: „1, Древни Трачани и Илири биле антички Срби...Називот Илир за Србите се сочувал готово до денешни дни, додека називот Тракијец во писмените документи постои дури до 16 век. Така Јован Рајиќ наведува, како унгарскиот историчар [Инштванфи] ги нарекува Србите Тракијци, а поименице српскиот деспот Ѓорѓе Бранковиќ. Нему му го приклучуваме авторитетот Мојсије Хоренски, кој во 4 век по Христа тврди, дека шест провинции на Тракија, од кои една голема (Мезија) е населена со Словени“. (Поимот Траки се задржал дури до 16 век-на Бриги и денес, Р.И.)

Следи заклучокот дека Словените се фалсификат од 19 и 20 век, а не порано.

Стр. 252 е фуснота: „Од шесттиот до десеттиот век опустошените земји на Византиското Царство на двете страни на Егејското Море се наполнети со небројното словенско населување; во четирнаесеттиот и петнаесеттиот век ама со Албанци“. Да се истребат старите жители биолошки не било можно. Па нивното место да го зазеле Словените, чиј јазик бил варварски=пелазгиски како во ...Елада... Дури и Албанци чиј јазик бил пелазгиски, што го тврдат албанските автори. Ама и Албанците биле Илири, чик синоним бил Словен. Следи за Виена Илири биле Словени.

СЛОВЕНИТЕ ВО ГРЦИЈА

Макс Фасмер,¹² на стр. 2, пиши: „Фалмерајер направил грешка, што тој географските имиња на Новагрција не ги споредил со јужнословенските (булгарските или српскохрватските), туку со руските имиња на местата, често според само согласност и не се грижеше за словенската етимологија на од него приближените имиња. Исто така доцногрчките јазични истории од него помалку се земени во обсервација...“.

Рускиот јазик бил тн.старословенски, како што бил српскиот, а народот говори безпадежно. Токму и затоа рускиот е шестпадежен, а српскиот седумпадежен, кој бил и германизиран...Следи и еладските јазици катаревуса и димотики биле само реформирани македонскиот Александријски Птолемејов јазик коине. Пак, бугарскиот во 19 век бил говор од Варна, а оној од 20 век македонски говор. Македонски се говори не само до Ниш..., туку и до Софија, а Македонија до 1809 година била до реката Дунав. Токму за ова имало народно творештво- денес српско итн.

Стр. 18: „Конечно уште како доказ од 15 век уште за понатамошниот живот на Словените на Тајгетос како сведок е местото од опишувањето на патувањето на Ласкарис Канонос за Deutschland и северните земји да се спомене, чие постанување Василјев (Buzeskul- Festschrift стр. 397 фф) го поставил во 1412- 1418 година. Таму Гркот (Ромеецот, Р.И.) исто така го опишува опкружувањето на Либек и таа земја

¹² Max Vasmer, Die Slaven in Griechenland, Berlin 1941, Verlag der Akademie der Wissenschaften.

ја нарекува *Сθλαβουví*. Тој тогаш ја додал забелешката за сродноста на либекските Словени со Зигиотите на Пелопонез...“. Само со варварски=пелазгиски=склавински.

Значи, Склавините во Пелопонез и оние на Либек биле „сродни“. Следи Еладците како Македонците во 15 век говореле склавински=тн.словенски. Овој бил само варварски=пелазгиски=тн.Хомеров=тн.Платонов=тн.словенски, јазик на Белци.

За да не се оспорува од авторите, како што бил и Фасмер, ова се дополнува:

Фалмерајер, II- 445/6, во фуснотата пиши: „Во една така управо се појави историско дело (Минхен кај Г. Јагует: ‘Германските, нарочито баварските и Salzwerke tc, von Hrn Koch=Sternfeld,ist Thl. II, p.159 und 203) документирано докажано, дека во средниот век на патот од Reichenhall на Дунав во Славините испратените товари на сол, и повратните товари од полскиот мед, таму кон Reichenhall, повеќе словенски фамилии, меѓу кои се викани Zachones и Zizgca, се населиле, и исто така корисната сопственост на солни тави служеле. Десет години порано истиот историски писател (во II. Bde, понатамошни доприноси за германските земји- и народности tc, Минхен, 1826) при прилика, каде што најпрво укажува на словенското население во Баварска, меѓу многу други документирано докази кај селски предел Zakonisheim, vulgo Zakelheim и Zarnheim десно на Ин, во обласното јадења на Милдорф нагласил. - За ова спореди со Du Cange, glossarium mediae et infimae graecitatis, ad voc. Τζάχωνες“.

Со ова се потврдува дека скитските простори, северно од Црно Море со Дунав, биле населени од и преку Балканот и тоа само со балкански домашни животни, а со нив се вршеле преселбите. Следи да има Келто-Скити, а Келтите биле Бриги. За Келтите и македонските колонисти, како и за друго, во моите претходни книги.

Следи преселбите продолжиле за време на Османовото Царство сè до денес.

На стр. 21 под 3. и 6. се говори за старословенски. Бидејќи тој јазик бил од 9 век, со Солунски говор, а тој бил склавински=тн.словенски, на кого говореле и пишеле Солунските Браќа, тој бил нов службен јазик, а народниот варварски=пелазгиски=тн.Хомеров=тн.Платнов=тн.словенски бил стар јазик- одржан во Левантот.

Фасмер говори за бугарско и српско, но не македонско. Следи тој на стр. 30, под 98 да пиши за завршетокот ОН, што изгледа словенско. „Нешто од словенско Воденско ? Спореди го македонското ОН Воденско“. (Воден=Боден- Боденско,Р.И)

Меѓутоа, и Одеса било/е тн.словенско: в + одес = водес + т = водест; одес= одеш, на друг говор одиш. Следи да се оди со од, одон=одос, кој бил друм, кој дрма.

Исто така, тој на стр. 32 говори за „...македонско ОН Драгарино...“.

Стр. 34, под 131: „...Вокалот на првиот слог можел во грчкиот преку асимилација на вториот слог а да постане...“. Бидејќи коине бил македонски се било јасно.

За да се потврди дека тн.грчко било само тн.словенски е стр. 85: „Тесалија.

Од Acta S. Demetrii (Migne Patr. Graeca 116 Sp. 1325) ние познаваме имиња на словенско племе, кое во Тесалија било населено. Тоа било Велеуеξίται, чија област во 12 и 13 век се викала Велеуеξίτια. Спореди Niederle, Manuel I, 110. Името се изведува од едно ПН Велéуεξας, чие образување воочливо се всогласува со името на Антите Ταξίαρχος Δαβραγέξας кај Agathias III 21 (S. 186, II ed. Bonn.)...“.

А Антите и Венетите создавале склавини=области и говореле еден ист јазик.

Јорданес пиши: „Покрај разликите во името и местото, сите Венети, Анти и Склави се една крв и еден јазик“. Тој бил само варварски=пелазгиски=тн.словенски.

Анти=Анти, Венети=Венети, Склавини=Склавини и Словени=Словени. Бидејќи овие биле и опстанале општи поими, тие никогаш немале врска со еден народ. Токму тој бил само тн.словенски, а не дека Склавини имало сè до реката Рајна, во Шпанија, Азија и Африка. Бидејќи само неодродените Белци останале Словени се потврдува, има заговор да се истреби еднорасниот јазик од повеќерасните јазици.

Макс Фасмер, на стр. 120, пиши за Словени, а биле Склавини: „12. Атика.

После изведувањето на доказот на Фалмерајер на јако етничко влијание на Атика од словенската инвазија, што подоцна се покажало дека се потпираше на искривената хроника на монахот, постанал колеблив, различните научници присуството на Словени во овој предел воопшто го посумњале. Така тука Амантос, *Ελληνικά I* (1928) 184 го оспорува остоењето на словенски имиња. Слично мисли исто така Фурикас во неговото горе С. 6 фф. споменато дело. Точното испитување на материјалот сега покажува, дека следните имиња мораат да значат на словенски“.

Бидејќи Фасмер нашол 18 тн.словенски имиња, немало Словени, а хрониката се однесувала за склавина што на варварски=пелазгиски јазик означувала област.

Бидејќи јазикот на островот Крит бил тн.Хомеров на стр. 174 е: „22. Крит.

Не сите на овој остров најдувачки словенски имиња можам да ги објаснам со подоцна и случајно населување на Словени. Некои од нив мораат да бидат од постар датум...“.

Бидејќи имињата биле пред инвазија на Словени, Словени немало. Стр. 176: „За оценувањето на критските имиња на местата на приметливите словенски трагови е важно, исто така да се посматраат можните словенски позајмени зборови. Еден таков словенски збор во секој случај е потврден, кој само на овој остров и инаку никаде не е докажан на грчко тло. Тоа е зборот *Βέρα* ‘примирје’, што Ласкарис, *Αθινά* 39, 211 фф. со повикување на Миклошичевата расправа за крвна одмазда кај Словените убедливо било изведувањето на слов. *véra* ‘Glaube’, како и примирје“.

Бидејќи зборот вера бил само на островот Крит, никаде на друго место на грчко тло, тој бил домороден, тн.Хомеров- варварски=пелазгиски=тн.словенски.

Стр. 176: „23. Македонија...Често ама впечатокот, дека словенските имиња се само претворување на грчките на ортографската основа, пришто исто така се изложени на поучливите зафати, слично како словенските имиња на потеклото на Источна Германија од времето на романтиката кај некои словенски научни трудови од страна на Шафарик...“.

Па ништо немало било какво грчко различно од пелазгиското=тн.словенско, како што било и со германското, кое 100% било пелазгиско=тн.словенско, а германскиот народ само со школи во последните векови сака самиот да си се создаде кој инаку никогаш и не постоел. Германскиот народ до денес сè уште не е создаден- тој до денес со своите обласни=склавински јазици меѓусебно не се разбира. Разликите кои постојат во германските јазици се пренесени и на германскиот јазик со кого се сака да се создаде еден народ Германци, име на тн.словенски бог Герман и на Теута.

Наспроти Германците, кој бил само народ заради/од романтиката во последните веков, тн.словенските и денес се еден народ, оти тие меѓусебно се разбираат.

Мноштво автори од 18, 19 и 20 век сфатиле дека никогаш немало посебни словенски народи. Токму затоа нивните дела станале неподобни, како на Шафарик.

Полскиот византолог П.Шафарик пишува: “...Новодојдените се измешале како со свои еднородни браќа. Тие се измешале со Илирите, Либурните, Венетите,

Дарданите, Трибалите, каде што живееле Словените староседелци...Староседелците и новодојдените зборувале на ист словенски јазик со малку различни дијалекти...“.¹³ Се заклучува дека јазикот бил ист. Следи никогаш немало народ Словени.

Стр. 197 е „ц) Област Пела, која била стол-ица=Постол: Апостол=а по стол.

Бидејќи само со тн.словенски се толкува истогласно, тој е еднорасен јазик.

Ова се образложува и со тоа што за еден поим има мноштво слични поими.

Стр. 235: „...Трудот на J. Krystyniacki O języku greckim pisarzy bizantyńskich w ogóмоści i o ich sposobie wyrażania imion słowiańskich w szczególności, Spramozdanie Dyrektora s. k. IV Gimnazjum, Lemberg 1890, S. I-51, разматрува мошне кратки словенски имиња кај Византијците и се зафаќа воглавно со општите прашања на подоцнежниот грчки развоток на јазикот. Не интересниот материјал јазично научно воопшто не е оценет и сосема несистематски привлечен...“.

Бидејќи тн.византските имиња биле тн.словенски авторите немале интерес.

Стр. 262: „§ 17. Морфолошки промени.

Преобразувањето на словенските имиња преку Грците со променување на гласот и народната етимологија не се исцрпени. Исто така, се утврдува морфолошки променувања, од кои овде треба да дојдат најважните за јазикот; делумно се работи за преобразувања на постоечките форманти, делумно за грчки изведувања од словенски корен“. (Тој тн.словенски корен бил/е само варварски=пелазгиски, Р.И.)

Бидејќи коине никогаш не бил народен јазик, немало некаков народ Словени.

Стр. 280: „Учењето на порано повторно грцизирање на голем дел на Пелопонес и Средна Грција исто така значи словенски може да се поткрепи преку укажувањето на старинските односи кај словенските редуцирани вокали ѓ и њ. Пелопонескиот наод кај ѓ и њ може, ако се увиди на грчкото преобразување, скоро да се спореди со оние кај најстарите старобулгарски ракописи, Понатаму ние имале во...“.

Се говори на старинските *altertümlichen* (старински) и *Alttertum* (стар век), кога службено не бил во употреба поимот склавина за област за да има Словени со нивните инвазии. Токму пелазгиски=тн.словенски бил темниот вокал кој се најдувал во Елада пред некаквите скитски Склавини. Бидејќи темниот вокал денес го имаат и Арапите... во Франција и Португалците, Словените биле најголем фалсификат.

Бидејќи тн.старословенски јазик бил народен, значи, вулгарен=булгарен, тој морал да биде старобугарски јазик. Па овој бил во спротивност на царскиот коине.

Стр. 313: „2. Посредување на словенски имиња преку Албанците.

Земањето во обсер на оваа можност сметам за нужно, оти Фалмерајеровите истражувања грчките научници поново оглед направиле, присуството на Словените во средновековна Грција во договор да го постават и без приговор постоечкото словенско јазично добро на грчките имиња на местата на Албанците да ги доведат. Така било поставувањето на Сатас, и во ново време уште еден истомисленник во Фурикус нашол. Познавачот на албанскиот како Г. Мајер основата на таквото сфаќање ја оспорил, во претежниот голем број на случаи безсумливост со право. Дека ама исто така албанскиот елемент во Грција бил изложен со преселувањата преку државната власт, нас не учи ОН Ἀρβανίται на Самос. Затоа прашањето поново се поставува, така шофинистичко исто така може да биде поттикнување, Сатас кон неговиот поглед да се советува и така да биде лошо од него понудената етимологија (види горе *passim*). Исцрпувачки прашањето на албанското посредување може тек да се

¹³ J. П. Шафарик, Повѣсти словенског язѣка и културе, Будим, 1828, 271. ...

размотри, ако испитувањата на сите албански имиња во Грција постојат. Ама сега веќе е јасно, дека албанското посредување кај повеќето словенски имиња не доаѓа во прашање. Може да се покаже албанското посредување, ако специфични албански гласовни закони или елементи на образување на зборовите да се преобрази словенското именско добро. Некои такви случаи допуштаат денес уште да се утврдат. Албанскиот деминутивен суфикс -зе, одредената форма -за, се најдува пред едно грчко. ОН Ἀγρίλέξα, Атика. Е едно изведување од во ОН исто така докажано новог. Ἀγρίλιοελαία 'дива маслинка'. Спор. Ἀγρίλιја во Трифилија, на Еубоја и на Тера...“.

Да се трага посредување на тн.словенски имиња во Грција преку Албанците е недостојно и произволно, што било како со Грците Константин и Методија на дивите Словени со животински лик да им создаваат слова, дури словенски јазик, божем тие биле неми, па меѓусебе разговарале со мимики и што не ќе се прочита...

Заклучокот бил еден и единствен, Албанците биле само бригиски Арбанаси со сите бригиски гласови (темен вокал, гласот s кој е само македонски...), бригиско дативно у во презимињата, тн.Вукови двогласници од 19 век, никако порано, коински и латински форми и зборови, како и монголски елементи. Значи, без Албанци.

Следи поимот Арванит=арван ит бил бригиски со бригиски завршеток ит=ет за трето лице еднина, со значење арван=арбан=ар бан земјоуправител- земјоделец. До денес ОН=АН било истанало тн.словенско, што се гледа и кај самиот Фасмер.

Се истакна: „албанското посредување кај повеќето словенски имиња не доаѓа во прашање“. Следи заклучокот, дека грчкиот и албанскиот јазик биле повеќерасни јазици, па и затоа не било можно да има повеќерасно посредување-еднорасно.

Стр. 314: „Инаку албанските преобразувања на словенското јазично добро исто така може да се докаже преку специфичните албански гласовни закони. Мошне означена е на пр. во албанскиот долго посматраната гласовна промена од gn во ѓ, кој исто така е посведочена во позајмиците, спор. Pekmez, Alb. Gram. 25...“.

Следи албанскиот јазик бил тн.словенски со повеќерасни примеси.

Стр. 315: „3. Посредување на словенските имиња преку Романците.

Ова прашање може прво преку специјално посматрање на аромунските имиња на места во Грција да се објасни. Во нашата зависност на романскиот пастир βλάχος несумливо е преземено преку словенско посредување...“ (Влах=овчар, Р.И.)

Според Вотсон,¹⁴ „Најдобра европска паралела за тој процес, кој во бит останал скриен на историчарот, ест појавата на романскиот јазик, во кој еден романски говор настанал на темел на латинскиот стопен со словенскиот“. И до денес во Романија географските поими се тн.словенски, имиња, презимиња... Видливо е каков злостор изиграл политичкиот поим Словени. Истото се случило и со пелазгиска=тн.словенска Елада. Следи еладскиот и романскиот биле семитизирани- поцрнчени, а албанскиот покрај коинизиран и латинизиран уште дури и монголизиран.

Стр. 318: „...Такви имиња покажуваат, дека Словените на Грција после нивното преобраќање во христијанството можеле грчки имиња да имаат, ама нивниот јазик го задржале и со словенско јазично средство од тоа означувања создале за новооснованите населби“.

Бидејќи коине никогаш не бил народен јазик, не можело да се коинизираат Склавините. Нивните нови имиња биле само пелазгиски, чии населби биле покрај старите населби. Така била Битола, која било покрај античкиот град Хераклеа Лин-

¹⁴ Hugh Seton- Watson, NATION AND STATES, 1977 Hugh Seton- Watson, 1980, Globus- Zagreb-хрват.

ка. Бидејќи поимот Линка означува само линка=лин ка, вода да линеетече, описно за таквото дејствие било водотечение- водолија=вода дол (вода во дол). Следи од водолија=видолија=битолија=битоли., сè до Битоли- Битола. Исто било со другите.

„Прашањето, дали во Грција навлезените Словени многубројни биле или не, од стојалиште на словенските испитувања на имињата со сигурност може да се одговори: ако под географските имиња така многу словенски се најдуваат, тогаш навлезените настапиле во мошне голем број. Тоа го потврдуваат историските сведоштва како што горе на стр.15 беше споменато и со славизирање на цела Грција...“.

Со тоа што до 15 век н.е. житница за Балканот со Мала Азија бил Египет, северно од реката Дунав имало само до простарепродукција. Бидејќи преселби за нови животни простори се трага само за зголемен број на население, што до денес на тие простори и не е случај, немало потреба да има било какви преселби од север кон југ. Па и затоа нема никаков материјален доказ/наод за преселби на тн.Словени. Бидејќи до денес нема ни еден доказ/наод, по се изгледа тн.Словени се селеле на Балканот 100% голи. Нивниот јазик бил тн.Хомеров, потврдено и од грчки автор-Чулкас.

„§ 2. Јазикот во Грција на навлезените Словени мора да поседува обележје на висока стародревност...“ . Па Русите биле се потекло од Илирија, која била на Балканот. Следи Киев да се создаде по 6 век, Новгород 9 век, Москва 12 век. Со ова се потврдува дека преселбите биле само од и преку Балканот до денес- не обратно.

Стр. 324: „Само што наведените обележја односно недостатокот на други ја докажува тесната сродност на Словените на Грција со Булгарија и нивниот близок однос кон јазикот на словенските апостоли...“ . Па тие таму биле само домородни.

БАВАРЦИТЕ ВО ГРЦИЈА

Волф Зајдл¹⁵ во насловот пиши „Баварците во Грција“, како и „Родување на грчката национална држава и владата на кралот Отос“. Следи немало грчки народ.

Во книгата ќе се види, граденото во Минхен, биле преградено во Атина. А токму таа била само Татина- именките се правеле со в-н-т: Ватина-Натина-Татина.

Атина било безначајно село со џамија и коранска школа- ништо православно. Ова се гледа на стр. 33, каде се две слики. На двете следни слики 34 и 35 се гледа слика само со муслимани, никако христијани. Ништо ново на следните две.

Во 19 век имало само верски народи: турски=муслимански и грчки=православен. Ова било само поради тоа што биле укинати Охридската и Пеќката црква- дотогаш имало само црковни народи. Следи заклучокот, никогаш немало етнички.

Во Ларус,¹⁶ том 3, на стр. 462, има карта: „Јурисдикција на Пеќката патријаршија околу 1669. година“. Нејзината граница се протега по текот на реката Дрим, јужно од Тетово, јужно од Штип, преку Струма, северно од Самоков, источно од Бела Црква (Куршумлија), на север Оршава...Нови Пазар е Стара Рашка. Источно е Бугарската патријаршија. Источно од реката Струма е Цариградската патријаршија (само Тракија). А се друго е под Охридската архиепископија: цела Албанија, преостанатиот дел на јужниот Македонски=Балкански Полуостров. Па Арбаните и Еладците биле само под варошот Охрид, со тн.старословенски. Ова останало

¹⁵ Wolf Seidl, Bayern in Griechenland, Die Geburt des griechischen Nationalstaats und die Regierung König Ottos, Prestel-Verlag München, 1981.

¹⁶ Opšta enciklopedija Larousse, 1967, LIBRAIRIE LAROUSSE, Paris (Beograd, 1973).

за селото Атина се до 1767 година. Дури Атина во 1836 година била под Соборната црква Св.Димитрија во Битола. Значи, никогаш немало еладски и албански народ.

На стр. 40 се две слики, кога Edward Dodwell во 1801 го посетил Акрополис. Па тој бил муслимански, без важност до 1834 година со рестаурацијата на Акропол. Бидејќи освен мал дел од Тракија било под Цариградската патријаршија, следи Елада со селото Атина биле под Охрид.Ако Македонците би биле Бугари, затоашто Охридската архиепископија била народна=булгарна, и Еладците би биле Бугари. За доказ се наведува што во изградбата на Елада најголемо учество имало семејството Булгарис,кое било со исто потекло,тн.византиско, македонско, како што било македонското семејство Комнен, први носители на ослободувањето на Хелените, Елада.

Зајдл, на стр. 44, го цитира Фалмерајер: „Никаква капка стара хеленска крв не тече неизмешана во жилите на денешните Новогрци...“. Бидејќи македонскиот коине никогаш не бил народен еладски јазик, што било и во со 19 век, никогаш немало хеленски народ со хеленскиот јазик коине кој бил само едно: македонски.

Стр. 52: „Во Одеса, сечиштето на руската и на грчката сфера, основале неколку занесени...Хетери на Филики (Сојуз на пријатели)...“.

Стр. 54: „...прогласи кнезот Александар Ипсиландис во март 1821 во Дунавското кнежевство општо грчко востание...“.

Стр. 80: „...преку баварска влада и кралот Ото треба да има судбоносни консеквенции. Во Епидарус воостанато истовремено феникс грб и црно знаме на Хетерија заменти преку сокол на Атина и синобело знаме...“(Тоа било баварско, Р.И.)

Стр. 343: „Клеантес, Стаматиос (Стаматиу; 1802 ?- 1862) потекнува од Македонија, ипак отишол во школо во Букурешт и му се приклучи 1821 на Александар Ипсиландис...“.

Стр. 354: „Кнезовите Александар (1792- 1828; слика 10 на страна 19) и Деметриус (1793-1832) Ипсиландис потекнуваат од едно фанариотско семејство, кое се изведува од родот на Комнени и повеќеструко биле поставени хосподари на Молдава и Валахај...“. Следи јазикот бил тн.словенски, х=г, господари, а тоа било на Македонците во 19 век. Такви биле Комнени. Бидејќи Османите биле Комнени, што важело и за Македонецот Георг Кастриотис,никогаш немало еладски народ чиј јазик не би бил јазик на Белци. А тој бил само варварски=пелазгиски=тн.словенски.

Овде се говори за Романија. Ова име го имала и Источното Римско Царство, Рим=Ром=Романија со своите Ромејци. Во Романија била создадена првата склавина, чиј поим на варварски=пелазгиски јазик место провинција на латински и тема на коини се омасовил на Балканот со се Пелопонес. Македонците го реформирале коине и од него создале чист варварски=пелазгиски тн.старословенски јазик. Тој бил службен во народната=булгарната Охридска архиепископија, чија ќерка за време на владеештето на Латините била Пеќката патријаршија со тн.старословенски јазик. Царски јазик бил коине кај Цар Самуил и Цар Душан. Тој бил службен во Цариградската патријаршија. Следи тн.старословенски бил во Романија, како и Елада.

Бидејќи во Романија била првата склавина, а денес повеќе нема Склавини=тн.Словени, тн.словенски посебен народ никогаш немало. Пак, Романците биле само латинизирани тн.Словени=Белци.Ова се потврдува и со доказот што до денес во Романија преовладуваат тн.словенски презимиња, кои не можеле брзо да се изменат како што било можно имињата кои се доделуваат на секое родено дете. Значи, со латинскиот само со моќ и лага се извршило латинизирање на тн.словенско насе-

ление. Со тоа што латински бил католички јазик, а денес Романија е православна со нов романски јазик- латинизиран тн.словенски, злочинот е само на католички Рим.

Ова пообилно објаснување е и со цел да се долови како Елада, во која отсекогаш се говорел само варварски=пелазгиски=тн.Хомеров=тн.Платонов=тн.словенски, како во Романија со латински, со македонскиот коине се одродиле Еладците. Ова се гледа во книгата „Баварците во Грција“. Во 19 век, кога се создавала Елада, личностите, кои се заложувале да се создаде православна држава Елада на муслиманскиот Балкански Полуостров, имале презимиња, кои биле само тн.словенски. Следи она што го пишел Фалмерајер не било произволно. Иако имињата и презимињата биле променати, што важело и со многу географски имиња, мноштво останале, за кои се говори дека тие биле од инвазијата на дивјаците со човечки лик Словени, кои дошле, веројатно, од Свемирот или Утробата на Земјата- од Никаде.

Во прилог да се наведат и имињата на тн.словенски богови Герман и Велес (Волос), кои биле и останале само тн.словенски. Името Герман на географски места и личности потоело многу пред да се појават Словени кои во историјата до 5 век н. е. не биле познати. Токму со нив се потврдува дека тн.Словени биле лага. И затоа тн.словенски имиња, кои биле само имиња на Белци=тн.Словени, биле во 19 век:

На стр. 74 се наведува името Гларакис=гла ракис само тн.словенско; стр. 80: клепт=к лепт=лепит- на крадецот раката му лепит; Паликари=пали кари=гари=жари; Колокотронис=коло ко (како) тронис=т ронис=рониш; стр. 71: Трикупис, с=ш; стр. 82: Кикладе=к икла-де=и кладе- наредени=клаени; стр. 86: Паламиди- паламида=палам ида; стр. 107: Ирена + м = Мирена- Ирка=Мирка; Колетис=кол летис=летиш; стр. 118: Грабуса- у=и, грабис=грабиш; стр. 127 мали чамци каики- охридски каичина=кајчина; Кондуриотис според кондур; Стаматис- стамат, стомат; Бутурис според бутур, а и бутурис=вутурис в утурис=у турис=туриш; Стр. 235: Таглауер=глауар, у=в, главар; стр. 235 се говори за славното грчко пиво, на производителот Phix. Авторот го толкува на германски со Fuchs=лисица, а не дека Пхих е само пих-х не се чита: јас пих=пив, пиев пиво. На германски Bieg е тн.словенски: Биер=пиер, леб=леп (лепра=леп=леб пра, а лепрате е бела како леб-лебара)..., само пиер=пиар, пиач + в = пивач на пиво, во пивара=Brauerei, брија=врија, а пивото кога се вари тоа врие...; стр. 240: Питакис само питак; стр. 304: Гривас=грива, гривас=гриваш ...

Стр. 116 „Седум недели после пристигнување на младиот крал Ото во Напулиа и примање на власта преку владиниот совет се појави првиот број двојазичен лист на Кралството на Грција од 28. февруари 1833 со прокламација на кралот на грчкиот народ“. Пак, тој тн.грчки народ не бил етнички со варварски=пелазгиски=тн.Хомеров=тн.Платнов=тн.словенски еднорасен јазик туку на дворасниот македонски јазик коине и трорасниот германски јазик. А ова било само затоа што во 19 век службен бил коине и германски, никако атичкиот говор, ниту баварскиот, на кои и не се пишело, како што се гледа и кај Григор Прличев кој пишел само на коине. Кога тој осознал дека тој не бил Грк, почнал да пиши и брзјачки, но не успешно.

Со создавање на грчката држава, како што поимот Грци станал политички, истото било и со Бугарите. На стр. 127: „...Од хидриотиските примати поклониле: браќата Кондуриотис 1,5 милиони франки, семејството Стаматис и Будурис секој по 500000, Цамадос 400000, Томбасис 350000, Миаулис 350000, Деметриус Булгарис 250000, Јован и Франц Булгарис 200000 франки...“. Значи, без народ Бугари.

На стр. 132 и 133 е „Манитската песна“. Таа завршува со кралот.

Бидејќи во таа песна го нема дативот и генетивот, како што била состојбата во Елада без датив и генетив, како што немал врска коине со Елада, истото било и со катаревуса кој бил четирипадежен: кој, кого, кому и чиј. Следи димотики кој е без дативен, дури и без генетив. Па тој денес е службен. Значи, без коинска основа.

Стр. 190/1 стои за писмото на Ото на неговиот татко: „...преку познавање на новогрчкиот јазик, кого тој наскоро ќе го направи свој (старогрчки тој го познавал исто така добро, што тој говорел)...“. Не се говори за народен јазик, туку службен.

Стр. 235: „...Госпоѓата Таглауер, ираклионска бабица, се жалеше веќе 1863, дека младите генерации уште само со мака можат германски да зборуваат и пишат“. Па ова било и за коине, кој никогаш не бил народен јазик. Бидејќи тој бил тежок за учење се преминало на катаревуса, кој бил вулгрен коине, службен од 1868 година. Бидејќи и овој бил тежок за учење се преминало на димотики, кој бил со уште повеќе народни (варварски=пелазгиски=тн.словенски) зборови.

ЕНОГРАФИЈА НА МАКЕДОНИЈА

Густав Вајганд,¹⁷ на стр. 3, пиши, „Кои биле Македонците?“ „...развојната состојба на гласовите на јазикот, како илирскиот припаѓа кон западноиндогерманските јазици (centum- јазици), и дека место грчки аспиранти поседува соодветни медиане. Со тоа во висок степен веројатност, дека ние немаме работа со еден диалектична, туку јазична различност. Пробањето на Хаџидакис (*Du caractère hellénique des anciens Macédoniens*, Athen 1896) старите Македонци како Хелени да се означат, не му успеало, исто така помал успех имал О. Хофман со неговиот труд: *Македонците, нивниот јазик и нивната народност* (Гетинген 1906). Х. Хирт мисли, дека Македонците не можеле да бидат ни грчки, ниту тракиски, туку најблиски му стојат на илирскиот. (Индогермански=индоевропски, Р.И.)

Некои македонски племиња биле тракиски, како на пр. Бисалтите, Крестоните и Ботианите во источна Македонија, тогаш пред сите Паеоните во Северна Македонија во пределот Пелагонија, другите поново повеќе на Запад можат да се посведочат да им припаѓаат на Илирите, како од Линкестаи и Елимиртае (Тукидидес 2, 99 и 2, 169). И на брегот на сигурно во градовите во внатрешноста веќе порано се населиле грчки трговци и ја проширија грчката култура, ама секогаш Македонците според сведоштвото на старите (Тукидидес 2, 68, Страбо 10, 449) биле означени како полуварвари. Паул Кречмар (Воведување во историјата на грчк. јазик, стр. 288) мисли, дека Македонците изгледа дека се ‘на Грците тесно сроден народ’ “.

Следи заклучокот дека Македонците биле Траки и Илири, со варварски=пелазгиски јазик, а македонскиот Александријски Птоломејов јазик бил само по смртта на Александар Македонски. Ова се образложува и со доказот што другите книги на Библијата биле пишани на коине во Александрија, што важи и за сите други преводи и дела на мноштво автори. Пак Илијада на коине била преведена во 3 век п.н.е.

Херодот говори дека северно од Црно Море со Дунав биле населени Скити. Меѓутоа, исто така, тој вели дека на скитските простори биле населени Траки. Па и затоа се наведува, што пиши и Вајганд. Следи овој на стр. 4 да пиши за „Траки.

¹⁷ Gustav Vajgand (1860-1930), *Ethnographie von Makedonien, Geschichtlich-nationaler, sprachlich-statistischer Teil*, Leipzig-Friedrich Brandstetter, 1924. Во првите книги сум користел и бугарски превод.

Како што ние гледаме, Траките исто така за Македонија играле улога, дури во секој случај, ако ние Македонија во нејзиното подоцнежнo проширување ја видиме, тие образувале наспроти непоредните Македонци, чиј центар бил градот Бероеа, денешна Верија бил слов. Бер, главната маса на населението“.

Заради оваа взаемност се потврдува дека Македонците биле Траки и Илири, како и Скити, со заеднички и единствен варварски=пелазгиски=тн.словенски јазик.

„Најголем и најмоќен од старите народи на Балканскиот Полуостров без сумливост биле Траките,¹⁸ кои не само да го заземале целиот Исток и на центарот на Балкански Полуостров, туку исто така големи области на Дунав дури ги освоиле северно на Карпатите и таму се населиле. Исто така кон Мала Азија и кон Грција тие се прошириле“.

Токму затоа авторовите скитски Словени биле едно исто и со Тракијците.

Стр. 6: „Илири. Ако Траките на центарот и целиот североисток на Балканскиот Полуостров го зазема, така Илирите севернозападниот. Освен тоа тие подалеку од Балканот продреле; не само во Горна Италија се најдуваат илирските Венети, туку исто така на јужниот брег на Апенинскиот Полуостров ги сретнуваме ние Јапигите и Месапите, чиј јазик е докажано дека припаѓа на илирскиот...“.

Бидејќи Венети биле Венецијанците, следи заклучокот дека Венетите не можеле да бидат и тн.Словени, што веќе се истакна со Антите во Тесалија. Значи, тн. Словени можеле да бидат само Склавините. Пак, на Римјаните тие не им биле познати до 5 век н.е. Бидејќи Римјаните ги владееле просторите по Подунавјето, а Константин кој постанал Велики, бегајќи кај татка си да се спаси да не биде убиен, и тоа по долината Вардар- Морава- Дунав..., тој во своите писма никаде не споменува Склавини. Ова било само поради тоа што до 5 век н.е. не бил во употреба поимот Склавина. Бидејќи до 5 век н.е. немало склавински народ, тн.Словени се само лага.

Стр. 7: „...Една права линија од Миловановац на Дунав низ Ниш кон Охрид ја образува приближната граница меѓу Илирите и Траките во стариот век и Булгарите во средниот век, во ново време ама Албанците меѓу двата народи се вметнале. Во Македонија како Траки и Илири се населени, како што веќе горе се наведе“.

Се потврдува, како што било во старата ера, тоа останало и во средниот век. Бидејќи Албанците во 19 век биле колонизирани од кавказко- црноморските простори, тие се појавиле меѓу Траките (Булгарите) со помасовна употреба на темниот вокал и Илирите (Србите) со поретка употреба на темниот вокал. Бидејќи Алабанците (Скиптарите=Тоските) биле малобројно население, нивниот денешен број е многу зголемен само со Азијатите, чиј наталитет никаде го нема, ниту Скиптарија.

Стр. 8: „Јазикот на Македонците веќе исчезнал, тој на Траките наспротив...“.

Да исчезнат најмоќните Македонци биолошки не било/е можно. Следи кога Македонците „испарувале“ во Свемирот, во исто време од него се појавиле Словените, чиј јазик бил пелазгиски, а според Јустин, „Македонците биле со потекло еден пелазгиски народ“. Бидејќи „Македонците биле со потекло еден пелазгиски народ“, тие говореле варварски=пелазгиски=тн.словенски јазик, на кого говорел и творел Платон за Атина... Пак, коине бил по смртта на Александар Македонски, кој

¹⁸ Херодот вели, Траките после Индијците биле најброен народ и, ако тие би се обединале под еден владетел, тие би биле најмоќниот народ и непобедлив, ама бидејќи не се единствени, тие се слаби. (Тоа што го навел Херодот, денес важи само за тн.Словени. Траките=тн.Словени биле Балканци,РИ)

бил на бригиски=брзјачки наречен коине=којне, кој не: кој дојде ? Кој не дојде !, сите дошле. Па тој бил јазик на сите општ, како и законот: закон=за кон=коин, итн.

Значи, исчезнале Македонците, но не Траките- вториве имале привилегија...

Стр. 10: „...Уште во 9. век во Томи во Мезија готски се проповеда“.

„Кога германските Готи и Вандали, потоа татарските Хуни без трајно влијание на Балканот останале, така настапило големо и трајно променување со населување на Словените“.

Готите, Вандалите и Хуните навлегле на Балканот и тоа северно од реката Дунав. Иако овие биле Монголи, од истите простори навлегле и Словените, кои биле Белци. Бидејќи на тие простори флората и фауната не била за Белци, Белците биле населени од Балканот северно од реката Дунав, дури на Заткарпати. Да не се изуми дека има четири страни: север, исток, југ и запад. Пак, сите велат Заткарпати.

Вајган, на стр. 6, рече: „...тракиско лично име “Герман’...“, а овде „германските Готи и Вандали“. Следи името на Германците било тракиско, а Склавини имало до реката Рајна со тракиски традиции, а вакво било и пивото. Меѓутоа, берлинско-виенската школа не ја кажува вистината, Готите биле Татари со својот бог Асен, име со масовна употреба во Бугарија поради Татарите, но не во Германија.

За да се потврди дека германската школа шири неvistини е наводот дека „...Уште во 9. век во Томи во Мезија готски се проповеда“. Само овој јазик не бил германски, туку готски. Бидејќи Готите имале влијание врз Европа се потврдува со доказот што источно од Франција се говорат на готски јазици, со татарски зборови...

Стр. 10: „б) Словени. ...Сега во 6 век после неколку навлегувања на Антите продрел поплавата на Словените (Sclavini) на Балканскиот Полуостров. 581 веќе Епирус, Тесалија (градот Велестино го носи името на словенското племе на Велегесита=Велегостици), дури Ахаја трагајќи огниште, 583 Словените и Аварите тргнале против Солун, на кого поново во годината 597 му се заканувале...“.

Значи, тн.Словени биле само Склавините, а според склава само за област.

Стр. 13. „...Исто така видот на музиката и на танецот на Романците упатува сосема несомнено на Балканот...“.

Бидејќи Романците биле Тракијци, нивните танци биле тракиски. Следи заклучокот, дека Тракијците се селеле северно од реката Дунав, а само обратно Словените. Меѓутоа, сè што било романско било само тн.словенско, оти нивното латинизирање се случило само во последните векови- Ромаците биле 100% тн.Словени.

„Јас би сакал уште нарочито вниманието да го усмерам на приликата, дека исто така обликот на народното сујеврие, нивните особини нивниот карактер, да дури делумно имињата на Албанците, Булгарите и Романците се исти...“.

Следи заклучокот дека Скиптарите, Булгарите и Романците биле Балканци.

Стр. 14: „Потекло на Булгарите. Денешните Булгари го носат името на еден народ, кој има само помалку етнографско значење на целината на народот...“.

Ова говори дека името на Булгарите било според Татарите, кои Македонците ги нарекле само народ=булгар. Значи, денешните Бугари се со грешно име.

„Овие биле степски народ, кој од Азија кон Европа се доселил во руските степи и меѓу Волга и Дон се населил.Секоја веројатност тие биле татарско потекло. Арапскиот хронист Масуди за нив соопштува: Тие се турски народ...“.

Стр. 34: „ц) Булгари. Според мислењето на соседните народи Булгарот важи како ‘глуп’, ‘булграска глава’, ‘булгарски череп’ се изрази, кои кај Грците и Аромуните се посматраат како исто значење со глуп...“.

Следи заклучокот дека поимот булгар е општ, и тој нема етничко значење, затошто во секој народ има паметни и глупи. А и затоа ние велевме „Влав будала“.

„...Ама за глуп, тапоглав не може да биде говор, и сигурно кај македонскиот Булгар, кој по карактер забележително е поживахен, поподвижлив, отколку братот од Кралството“. Следи авторот ги разликува македонските Бугари и бугарските Бугари. Бидејќи наведената одлика не е народна, тој таа ја разбира и како расна, затоа што Бугарите биле Татари, а Македонците Белци (Пелазги) со варварски јазик.

За да се потврди дека за него е битна расноста, се следни неговите примери. Тој, на стр. 37, истакнува за Албанците [Скиптарите]: „...Додуше исто така тие се поинтелигентни, помарливи и пред сè многу поенергични. Турција не само во минатото, туку исто така и во најново време управо на енергијата на Албанците-Геги, и на интелигенцијата и подвижливоста на Албанците-Тоски многу да им благодари. Ипак во рамките на оваа книга не е ова поблиску да се објасни, или на народниот карактер на Тоските и Гегите, поблиску да се влегува. Во секој случај не само во јазикот, обичаите, носижата, телесната особеност постои значајна разлика меѓу Тоските и Гегите, туку исто така на карактерот вистински е различно“.

Вајганд разбира два различни народи. Ова било само поради тоа што Гегите биле Татари, Черкези... со кавкаско- црноморско потекло со тамошни навики и традиции, а таква била и белата кавкаска капа, на бригиски=брзјачки кече, итн. Следи тие се како Монголи, а до денес кечето се носи само во вон Скиптарија, каде Гегите се 90% а Тоските 10%. Па авторот вели дека Гегите биле понеинтелигенти од Тоските. Бидејќи Тоските биле Бриги, а Епир со Скиптарија биле во Македонија, одговорот е јасен, дека Бугарите и Гегите биле Татари, Гагаузи, Черкези..., само не Балканци.

Следи заклучокот, дека Вајганд како чедо на пруската школа, а до денес Прусите=п Русите се со тн.словенски презимиња, ја спроведувал политиката на Германија, ама и со неколку реченици за Булгарите и Албанците- Арнаутите ја кажал вистината. Истото се случило и со Макс Фасмер, кој како Прусинец го оспорувал Фалмерајер, ама тој кажал дека во Елада имало тн.словенски имиња пред да постои тн.словенска инвазија. Заклучокот е едноставен, никогаш немало словенски народ, кој би говорел различен јазик. Па и затоа говорот на Пелопонес и Либек бил сличен.

На иста страна тој пиши и за куквичноста на Албанците, кои зад грб убиваат. Таа одлика била на Монголи, а Белците убивале витешки. Па вакви се Македонците.

„Во Македонија мухамеданските Албанци порадо се поставуваат како полјаци или стражари од христијаните така и од Турците, и додуше поради ценетата особина, која кај другите балкански народи е мошне изгубена, тоа е имено поузданост. Ако Албанецот на неговиот господар му ја дал неговата беса (така начин чесен збор), тој на него може да се ослони. Верноста и храброста се особини, кои на Албанецот му создал скоро монопол како кавас“.

Се кажа: „особина, која кај другите балкански народи е мошне изгубена“- таа не била балканска. Па таков бил оној кој во Битола го убил рускиот конзул, а за Крсте Петков Мисирков да се спаси, тој се скрил- тие биле бесни и такви си останале.

Беста авторот ја толкува како „чесен збор“, а тој на стр. стр. 11 вели: „...се развиле, имено денешните Албанци како потомци на Траките (Бесите) и Власите, кои потомци на романизираните Траки и романските колонисти и војници...“.

Стр. 12: „Бесите се она племе на Траките, кое најдолго се задржало, и додуше изразито посведочено, што тие уште во 6 век нивниот мајчин јазик го употребувале“. Следи да се даде „чесен збор“, кој треба да биде поуздан, тој бил даден само поради бес-беса, а само заради бес човек е верен тој неа да ја изврши и за туѓа работа-задача. Зборот бес на Бесите бил тракиски, тн.словенски, уште кога не бил во масовна употреба поимот склавина, која означувало област-без народо Словени.

Стр. 53: „Со векови веќе албанските ренегати [одрекувачи на нивната досегашна вера, а таа била христијанска] како службеници играле истакната улога. Голем запрепаствувачки број на велики везири и претходни високи носители на достоинство се албанско потекло. Енергичните мухамедански Тоски тоа се, кои одавно биле напред движечки елемент наспроти фаталистичките Турци. Револицијата од 1907, која во Монастир [Битола] изби, и воопшто целиот младотурско движење оди повеќе на подвижните Тоски, отколку на тромите Турци. Ама не може да се тврди, дека албанските службеници кај христијанското население во Македонија биле сакани. Тие се безобзирни на нивните лични корист размислуваат, и знаат на лукав начин пред лошите последици да се покријат. Управо озгласени биле албанските бејови како закупци на десеттината и тајните главешини на плачкашките банди, тие во нивните нарачки и под нивна моќна заштита да ги изведуваат плачкањата и принуден откуп. Тоа биле неправилности за време на Турците, кои воопшто биле познати, кои не можеле да се прекинат, оти целата служба во вилает се пружаше према губеррот и се искажуваше без милост на рајата. Нивното место сега го застапува српската цандармерија“. (Тој пиши и: „тромите Турци“. Тие биле само Белци, Р.И.)

Се заклучува, како што биле Албанците до 1913 година, тие си останале сè до денес. Со тоа што сето наведено го знаеле и знаат Европјаните, а нивниот злостор се подржува, го објаснува заговорот врз Македонците и нивната писменост со слово, словенство, Словени, тоа да се истреби. Токму затоа се создаваат нови истории, дека Балканците како Словени биле Дојденци, а на Власите и Скиптарите одродени Балканци им се пишуваат истории, дека тие биле Траки и Илири. Дрскоста е огромна, кога Илири постануваат дури Албанците-Гегите. Значи, Арнаутите-Гегите можела да бидат Илири, но не Траки. Пак, од нивните простори дошле Словените:

Албанци имало Скиптари (Пелазги) и Арнаути (Черкези, Татари=Готи...).

Стр. 9 се говори за Готите, Вандалите и Хуните. Тоа било во 4 век, а Прокоп навел и имиња на места, на Западните Готи „од кои некои како Thrasa- richon, Thrasan-dala, Dala- tarba (tarba=thaurp=dorf)...“. Па Источни Готи. „Во Македонија се појавил Alarich со Западните Готи во 395...на Хемус се најдува Goti minores, од каде Улфилас потекнува. Уште во 9. век треба во Томи во Мезиа Готски да се говори“.

За Готите на Балканот има докази/наоди, дури и готски имиња. Пак, на Балканот имињата биле само на варварски=пелазгиски=тн.словенски, јазик на Белци.

Вајган не говори за Визиготи и Остерготи, туку ја почитувал Германската школа, која прави фалсификат, па пиши Западни и Источни Готи. Меѓутоа, поимите биле и се јасни: визи да се добие виза (вази) за премин преку Дунав, што никогаш не се случило со „скитските Словени“, како и остер оти остро напаѓале, што и ова не било забележано од тн.Византијците, чиј народен јазик бил само склавински.

Стр. 42/43: „...Исто така, количката потсетува на времето на прататковците“.

Следи тие биле како и со каиките, кои биле од старата ера. Инаку македонската кола била волска, никако коњска- коњската е од последните векови. Бидејќи Скитите биле коњари, а никако говедари, тие имале коњски коли. Вакви биле и на Готите, со кои преку понтонски мостови го поминувале Дунав и за тоа си платиле, а биле и забележани, наведено и кај Ото Цирер, мои претходни книги. Бидејќи и во 20 век Циганите од Србија навлегувале во Македонија и тоа само со коњски коли, никако со волски, Македонците биле 100% Домородци- само без Дивјаци=Словени. Бидејќи говедото и коњот во Европа биле балкански, Европјаните биле Балканци.

Наспроти Белците (Пелазгите) со тн.словенски јазик биле Татарите со својот бог Асен. Тие имале монголски одлики... и со татарски јазик. Па тој бил монголски.

Стр. 15: „...ипак во текот на следните два века настапило славинизирање на татарските Бугари, оти кога под царот Борис христијанството било прифатено од целиот народ и ја прифати црковна литература на старобулгарски [старонароден] јазик, ние најдуваме, дека овој јазик бил чист словенски, без влијание ниту во јазичното благо, ниту во флексијата преку прапочетниот јазик на Булгарите, кој оставил само малку јазични траги, оти очигледно во неговата потполна градба и внатрешната јазична форма од словенскиот јазик потполно отстапувал и оти старите Бугари немале висока култура или културни поими домородни за да понудат, тие овие да би можеле да ги примат. Ние ама го гледаме јасното влијание на грчката синтакса во старобугарскиот, оти од Салоники потекнувачките први преведувачи на светите ракописи, Браќата Кирил и Методиј, нивниот грчки узор со таква страшна точност ги превеле, за само да не се промени светиот збор на богот...“.

Следи заклучокот дека тн.старословенски јазик бил само реформиран коине и тоа само без семитски (црнечки) зборови. Бидејќи во Долна Македонија со Солунско го нема дативот (кому му, нему му, братучед...), што важи за појужно со Елада, дативот бил внесен од Птоломејците кои биле Бриги. Затоа првите книги на Библијата кои се пишани на сиријскиот арамејски јазик се без датив, тој бил без дативен, како што бил и староегипетски. И натписите на старперсиски биле без дативни.

„...Кај Русите и Романците старобугарскиот јазик не бил воведен само како црковен, туку исто така како литературен и управување и овој забележителен однос останал да постои до најново време, при што во Романија тек во 16. и 17. век сосема постепено народниот јазик бил воведен во црквата и управата, а во Русија дури тек на излезот на 18. век“. Значи, тн.словенски јазик бил за целокупна употреба.

Стр. 17: „Владеењето на царот Симеон и Самуил е оној период, во кој Македонците потполно биле булгаризирани, и додуше така, што булгарската национална свест таму и во ново време подобро била одржана,отколку во самата Булгарија“.

Бидејќи во Бугарија имало населени Гагаузи=гага узи, овие во 19 век се пишувале како Стари Бугари, затоашто тие како Татари не сакале да се истоветуваат со Ново Бугарите. Бидејќи Бугарија била во Македонија, што го наведуваат бугарски извори, Бугарите биле Македонци. Па Македонија била до Дунав до 1809 г.

Се истакна: во Македонија „...булгарската национална свест таму и во ново време подобро била одржана,отколку во самата Булгарија“. Па ова било само поради тоа, што поимот булгар означувал народ, а народна=булгарна црква била Охридската архиепископија со стариотбугарски јазик=тн.старословенски. Следи кога Василиј II Македонски го победил унијатот Цар Самуил, чии војници биле богоми-

ли, тој патријаршијата ја свел на архиепископија, оти само тој бил цар со патријаршија (само тој смеел да биде цар) и Охридската архиепископија ја повратил под себе, но никако под цариградскиот патријарх. Исто така, тој создал македонска тема Бугарија со главен град Скопје, во која не припаѓала дунавска тн.стара Бугарија, која била како друга дунавска тема. Следи Македонците биле само Охридски Бугари + л.

Стр. 26: „Осврт. Ако ние фрлиме поглед на етногеографските односи на Македонија, како тие произлегле од историскиот преглед, така може следното заедничко да се каже: непосредните Македонци од неодредено индогерманско потекло, од почеток, кога во историјата настапиле, веќе со илирските и тракиските племиња биле мешани. Грците тогаш од нивните колонии само од културно, ама никако забележително народно влијание не извршиле на населението на земјата, уште помалку Римјаните. Тогаш настапените народи како Готи, Вандалите и Хуни...“.

Бидејќи латински и коине никогаш не биле народни јазици, со нив не можело да се изврши влијание врз народот-да се одроди со коинизирање и латинизирање

Следи Македонците биле само тракиски и илирски племиња, а поимот Тракија е од 6 век п.н.е. кога Пизистратовиот Редакциски одбор во Илијада ја внеле Тракија, а Херодот (5 век п.н.е.) Илирија. Ваквата поделба била и според темниот вокал, со помасовна употреба во Тракија. Бидејќи Албанците и Власите како Романците помасовно го употребуваат темниот вокал, авторите им го оспоруваат илирското потекло. Дури во Тракија имало повеќе татаро-турски зборови, што било како второ.

Авторите пишат, на Балканскиот и Апенинскиот Полуостров имало Венети и Илири, значи, тн.Словени. Се вели, Венетите биле илирско племе и земјата на Венетите се протегала на Јадранот. Според нив, произлегло името на Венеција со покраината Венеција и главниот град Патава, денес Падова; Венет бил припадник на илирскиот народ во горна Италија; Venetion (Венецион) предел во горна Италија; Venetia (Венеција). Во Lübkers, Reallexikon, стои: „Седиште, веќе во 5 век, околу областа на подоцнежната република Венеција без Верона и Мантуа; По-Ливренца, ант. Ликвентиа, или Таглиаменто, Алпите, Јадранско Море (Strabo 214; Plin. n.h. 3, 126, 130; Ptol. geogr. 3, 1, 23/6), ама исто така проширена во алпската област од Венеција...“. На венетските простри биле населени Илири. Г.Вајганд пиши; „не само во Северна Италија сретнуваме илирски потомци, но и во јужното крајбрежје на Апенинскиот Полуостров, каде живееле Јапигите и Месапите, чиј што јазик било докажано дека спаѓа кон илирскиот“. Себастијан Долчи (1690- 1777) бил дубровачки фрањевац и историчар. Тој пишел за старината на дубровачката надбискупија и за старината на илирскиот јазик. Според него, „До денес во Апулија постојат цели градови, основани од најстарите населеници, кои се служат со илирскиот јазик“.

Според Мела Помпониус (1 век н.е.) во Тракија, која се простирала помеѓу Црно Море и Јадранско Море, па помеѓу Дунав и Егејско Море, се говорело со ист јазик, што докажуваат сочуваните тракијски зборови. Во 19 век Рене Миле напишал дека се зборувал ист јазик од Црно до Јадранско, па „од Варна (на Црно Море) до Рагуза (Дубровник на Јадранско Море)“. Италијанецот Апендини (1769- 1837) тврди дека јазикот на Траките е ист тој јазик кого тој го научил во Дубровник. Себастијан Долчи (1690- 1777) од Дубровник наведува дека така од самата положба на илирските племиња (заклучуваме) дека еден ист јазик бил кај Илирите, Македонците и Епирците. Значи, на Балканот живеел само еден народ со еден ист јазик.

Х. Р. Вилкинсон,¹⁹ на стр. 42, пиши во Глава II, Турци, Грци и Илири, 1730-1843, *Europa Polyglotta*, 1730.

„Еден од првите обиди да се прикаже ширењето на мајчиниот јазик на модерна Европа беше направен на малата карта, издадена во Нинберг во 1730 (сл. 4)...Па Балканот, јужно од Дунав, тој препознава само три јазични групи турска, грчка и една друга што ја опишува како *Illiri- co Slavonica*“.

Стр. 43: „*Illiri-co- Slavonica*“

Третата лингвистичка група дадена од авторот што може да се изрази со терминот илиро- словенска била најголемата, бидејќи не била ограничена само на Балканот, туку се протежала од Јадранско Море, на североисток, па се до Полска и Русија. Со продирањето на Унгарците се поделила на два дела. Јужните делови ѝ се протегаале од планината Шар до Каринтиа и Сирија, а од картата се претпоставува дека на тоа подрачје се зборувало како илирски така и словенски јазик. Па ниту Албанците, како такви, ниту Србите, ниту пак Бугарите, а уште помалку Романците, на картата не се претставени на некој особен начин“. (Тие тогаш ги немало, Р.И.)

Се истакна: „Јужните делови ѝ се протегаале од планината Шар до Каринтиа и Сирија“. Следи Склавините биле и во Сирија. Токму затоа овде се наведува Ларус:

На стр. 466 е сликата на книгата на Мавро Орбини. На неа стои: *Il regno de gli slavi hoggi corrottamente detti schi avoni. Historia di don Mavro Orbini...Lingua Slava...in Europa, Asia, & Afrika...*“ . Значи, не се работело за некаков народ Словени дојден од Свemiрот или излезен од утробата на Земјата туку само Склавини. А склавини имало не само во Европа, туку и Азија. Народите Словени се фиксификат.

Поимот Траки се среќава во „Илијада“ од времето на Пизистрат, а поимот Илири за време на Херодот. Следи Илири биле Словени, оти тие два поими биле синоними. Вилкинсон пиши: „Во 1730 беше актуелна идејата дека Словените и Илирите ги населувале деловите на јужниот Балкан. Но во 1821, Словените и Илирите беа се уште посматрани одделно, но во 1840 терминот ‘Илир’ и ‘Словен’ станаа синоними“. 1842: „Јужно од Пелазгијците, Милер ни предава уште една голема група Илири. Но за разлика од О’Етзел, тој го употребува терминот Илир за да означат Словен. Така, тој во својата илирска класификација ги вклучува и Босанците, Србите и Бугарите“. Залудни биле истражувањата, черепи од долги сѐ до широки.

Следи Бугарите и Србите да бидат Траки и Илири. Меѓутоа, најбитен бил најстариот автор кој говори за Русите. Според киевскиот свештеник Нестор (11- 12 век), Русите потекнале од Илирија. Таа била на Балканот. Значи, без етнички народи.

Секогаш во Македонија се говорел варварски=пелазгиски јазик. Него авторите го нарекле Хомеров јазик. Ова го потврдил грчкиот лингвист Тсиоулкас (Чулкас). Тој, во 1907 година, напишал дека Славо-Македонците во Лерин говореле ран Хомеров јазик. Па и затоа тој се „самоубил“- поради вистината многу биле истребени. Бидејќи Еладците биле заведени од Европјаните, тие до денес си го истребуваат својот тн. Хомеров јазик, кој бил варварски=пелазгиски=тн. словенски- само венетски.

Русија била венетска земја, чиј јазик бил тн. словенски. Истото било и на Етрусците. Русите и Етрусците го имале богот Перун, кои пишеле со венетски руни.

РУСИТЕ НЕ БИЛЕ СЛОВЕНИ

¹⁹ Х. Р. Вилкинсон, „Картите и политиката- Преглед на етнографската картографија на Македонија“, Македонска книга, Скопје 1992. На англиски објавена во Ливерпул, 1951 година. Многу преддоцна...

Бидејќи Русите до 860 година никогаш не биле Словени се наведува доказот што руските автори намерно го одбегнуваат. Токму тој доказ ним им оневозможува, тие понатаму да говорат за Пан-славизам- тие сè до 860 години и не биле Словени:

Кога од Цариград во тајна мисија во Русија биле испратени Солунските Браќа, Константин и Методиј, тие виделе дека Русите пишеле на рецки. Следи тие биле Рецкари, а не Словени според слово, Логос=Слово, а имало и Божјо Слово. Тие пишеле на „роцки јазик“. Значи, биле само „роцки народ“, но никако уште Словени.

Русите го прифатиле коинското (тн.грчко) слово, и постанале Словени. Тогаш се уште немало тн.старословенски јазик. Повеќе во мојата претходна книга итн.

Овде е битно да се наведе, зошто тоа го одбегнуваат руските автори. Ако тоа не би се одбегнувало и одбегнува, би било јасно, Словените произлегле од поимот слово, што нема врска со Анти=Анти, Венети=Венети и Склавини=Склавини.

За пример е Г.Острогорски (1992), „Историја на Византија“, Скопје, кој пиши:

Јакнењето на моќта на Византија „го потпомогнало извршувањето на историски задачи кои и се наметнувале на словенските земји. Овие задачи пристигнувале од сите страни, од Киевска Русија, од Молдавија, од јужните словенски земји. Во 860 г. Русија со флотата се појавиле пред Цариград“...“Силниот напад на Русите им останал во сеќавање на Византијците. Од тоа време Византија стапува во допир со младата руска држава и меѓу народот, кој дотогаш и бил речиси непознат, започнала да развива мисионерска дејност, на која и престоела голема иднина. Покрстувањето на младиот словенски народ и неговото воведување во византиската сфера на влијанието очигледно било најдобро и најсигурно средство за да се острани опасноста што на Византија и се заканила од таа страна. Само неколку години подоцна Фотиј, со оправдана гордост, можел да ги покаже првите успеси на оваа мисионерска дејност“. Византиската власт ги зацврсти односите со Хазерите и испрати пратеништво на хазерскиот двор. Ова имало мисионерска задача со на чело младиот Константин од Солун. Тој „спротивно на евејските и арапските влијанија во хазерското царство, ја пропагира христијанската вера и византиската култура“.

Авторот кажа: „...Во 860 г. Русија со флотата се појавиле пред Цариград“...“Силниот напад на Русите им останал во сеќавање на Византијците. Од тоа време Византија стапува во допир со младата руска држава и меѓу народот, кој дотогаш и бил речиси непознат, започнала да развива мисионерска дејност, на која и престоела голема иднина...“.

Се кажа: „кој дотогаш и бил речиси непознат“. Меѓутоа, авторот не кажа сè.

Ланге, на стр. 50, наведува што пишел Нестор: „Askold und Dir zogen gegen die Griechen und kamen im 14. Jahre der Herrschaft des Kaisers Michael an (in Wirklichkeit 860)...“, како и на Фотиос: „Ein obscures Volk, ein Volk ohne Geltung, ein Volk, das man zu den Slawen rechnet, unbekant, das aber nun durch seinen Kriegszug gegen uns sich einen Namen gemacht hat, unbedeutend, aber jetzt berühmt geworden...“.

Русите нападнале во 860 година, а тогаш Русите биле непознат народ. Меѓутоа, никаде Острогорски не кажува дека Русите „народ, кој се сметал за Словени“, а пред таа година ниједен друг извор не говори, Русите се изјаснувале за Словени.

Тоа што стои друго, „темен народ, народ без важност“...(народ), непознат, кој ама сега со неговиот воен поход против нас си направил име, безначајност, ама сега славен постанат“, не е толку и битно. Ова се потврдува со наводот, што Солун-

ските Браќа веќе еднаш биле кај нив на мисија. Тие се запознале со „руските писмени“ пишувани на некои библиски текстови. Следи Русите биле со „роцки јазик“, „роцки (роски) народ“. Бидејќи тие тогаш го познавале коине, а се уште тој не бил реформиран во тн.старословенски јазик, Русите постанале само коински Словени.

Со тоа што Русите по секоја цена не сакаат да ја обелоденат вистината дека тие никогаш до 860 година не биле Словени, залагајќи се за Панславизам,е злостор.

Па се повеќе одродени тн.Словени: ... Романци, Унгарци, Грци и Албанци.

АЛБАНЦИ

Бидејќи Русите ги протерале Албанците- Арнаутите од кавкаско- црноморските простори, до денес Албанците- Арнаутите ги мразат Русите. Следи непријателите на Русите, кои како Русите се борат да завладеат на балканските простори, ги искористуваат монголските колонисти против домородното население. Токму и само поради Русите,кои се со македонското православие,до денес страдаат Македонците и нивните тн.словенски браќа,без тие да се ослободат од албанското ропство.

Од наведеното произлегува дека Албанците се само Азијати од Кавказието.

Фалмерајер, II- стр. 241, вели: „Од опишувањето на Птоломеус, Страбо, Плиниус итн. секој го познава пределот Албанија и народот Албанци на јужните падини на Кавкас меѓу Каспиското Море и на реката. Нарочито доволна упадлива сличност имаат Албанците во Илирија со оние жители на Блискиот Исток во обичај безобзирност, градбата на телото и името. Кај двете важат во општо на Страбо зборовите: *Κάλλει χαί μεγέθητι θυμρέροντες*. Албанците во Ориентот ги населуваат планините, и во близина на планините положените рамници, го презираат земјоделството, подраго живеат со одгледување на добиток, од лов и грабеж, имале само помалку и мали градови, го сакале животот на расфрлени села и места, и биле во војна како пешадијци страшливи и спретни како за коњи. (Само коњи и овци, Р.И.)

Дали овие одлики не се најдуваат во поголем дел исто така и кај Албанците на Византиското Царство ? Да, не значи самото име, кои ним им го дават надворешните народи, е доволно јасно, дека тие се планински народ ? ...“.

„Јасен доказ, дека Албанија изворно значи планинска земја, се најдува во околностите, дека арапските и европските географи истата земја на Кавкас, која порано се викала Албанија...“.

Фалмерајер, I- 305,истакнува: „...Албанците и Османлиите, кои после Словените, Византијците и Франките Пелопонес го преплавиле, на многу предели на оваа островска земја, ама нарочито во Месенија, трагите на трите претходни револуции потполно ги уништиле, така да со албански и турски имиња на места и население е покриен голем дел на морејското тло. Како што сега во Месенија се покажува, се четири деветтини на имињата на местата франко-новогрчки, три други деветтини турско- албански, и две деветтини словенски...“ (Турско- албански зборови, Р.И.)

Стр. 315: „...Не е јасно, дека овде не само хеленското, туку исто така словенската земјина кора лежи закопана под албанско-турско ?“.

Вајганд, на стр. 14, пиши за Бугарите: „Овие биле степски народ, кој од Азија кон Европа се доселил во руските степи и меѓу Волга и Дон се населил.Секоја веројатност тие биле татарско потекло. Арапскиот хронист Масуди за нив соопштува: Тие се турски народ...“Значи, бугарскиот=татарскиот јазик бил турски=монголски.

Вајганд, на стр. 30, пиши: „,Турко- татари: а) Турци, б) Татари. Кавкаски народи: Черкези“.

„Мохамедани: Турци, Татари, Черкези; мак. Албанци најголем дел се муслимани, исто така Циганите“. (Татари, Черкези и Цигани колонисти во 19 век, Р.И.)

Стр. 39: „Злобно огласени како Турци се Татарите и уште полоши се Черкезите, кои страв и грозота шират, каде тие се појавуваат. После Кримската војна од Турците биле колонизирани околу 100.000 Татари и 500.000 Черкези на Балканот, од кои додуше само мал дел дошол во Македонија. Како мухамедани тие ги посматраат христијаните како нисковредни луѓе и понижувачки гледаат со презир и надуеност. Нивното искористување и силување важи како ним да им е дозволено“.

Ако се соберат податоците, меѓу Шар и Врање биле колонизирани околу еден милион кавказко- црноморски Албанци- Арнаути, кои со своите браќа Тоски= Скиптари го уништуваат домородното населени. Следи Домородците со векови се под албанско ропство и нивни заложници. Тие од нив ќе мораат да се ослободат.

За да се потврди дека готските се татарски, значи, монголски, се следниве прилози: Ами Буе наведува исти готски, фински и албански зборови. Според Вент, финскиот и унгарскиот се вбројуваат во угријско јазично стебло. Вилкинсон го наведува Лиен, кој истакнувал дека Булгарите имале угријско потекло. Ерих фон Деникен за Чувашите, татарско-фински народ кој живеел лево и десно од страната на средна Волга, со околу милион и пол жители. Нивниот јазик е само огранок на турскиот. За Сефтерски, кај Симеон дома се говорело бугарски (татарски, чувашки).

Во Ларуса, том 1, на стр. 142 се говори за Унгарската книжевност.

Во Почетоци стои: „За разлика од повеќето европски книжевности, јазикот на унгарската книжевност е финско- унгарско потекло, тоа ќе рече сроден со финскиот, естонскиот, лапонскиот и многу други говори кои се сретнуваат денес во Советскиот Сојуз“. Се говори за „многу други говори“, кои биле јазици, а не говори, затоа што говори има секој еднорасен јазик- повеќерасните се само мешани јазици.

Исто така. Ото Цирер, на стр. 282, говори за „финско-угриско население“

За монголско потекло доказ е градот Пекинг=пе(град) кинг=кениг(владетел).

Бидејќи Монголите го прифатиле поимот кан, к=х=б, за владетел, од време на Готите бил во употреба поимот Ватикан=вати (=в ати, отец) кан (управител).

Бидејќи ваква е состојбата, албанскиот јазик е мешан, никако илирски јазик.

Фалмерајер, I- 313, истакнува: „...оти Гребен значи на илирски словенски диалект управо истото, што на латински Scopus...“.

Следи, на стр. 316, „...на руски и илирски диалект денес уште е наречена Гортан...“. Се говори дека тн.словенски јазик бил илирски, а Русите биле од Илирија.

Фалмерајер, II дел, во предговорот стр. XXIV: „...Албанците, или Шкиптарите, чиј мајчин јазик не е грчки, туку варварски шкипи...“.

Како што било со Склавините=тн.Словени, чиј јазик бил варварски=пелазгиски, исто било со Албанците (Скиптарите=Арбаните). Ова било затоа што Скиптарите биле само Бриги, со сите бригиски гласови. Пак, она што го забележал Фалмерајер до 1829 година кај Скиптарите=Скипатарите, скиптарскиот јазик бил мешавина на повеќе јазици (коине, латински, тн.словенски и татаро-турски). Значи, трорасен јазик на Белци (Пелазги), Црнци (Семити) и Монголи. Ова било само после 1767 година кога неканонски и насилнички била укината Охридската архиепископија, под чија надежност била бригиска=брзјачка Скиптарија=Арбанија.

Зајдл, на стр. 44 тој пиши за она што велел Фалмерајер: „...Денешните жители на Атика од едниот крај на провинцијата до другиот се патници, населени на рушевините на стариот век, христијански Албанци, Албанези, Скипетари- род на двојнојазични побожни Варвари на анатолската црква, сточарско и земјоделско занимавачкиот народ со поверлива тврдоглавост и снажно, витко тело, потполно здрава и нерасипана крв, работни, занаетчиски, трезвени, ама без литература, без книга и самите без алфабет“. (Ова е во спротивност на од II- стр. 241 на Монголи, Р.И.)

Бидејќи Албанците биле двојазични, тие биле два народи, а не еден народ.

Да не се изуми дека Скиптарија била под Османовото Царство. Бидејќи никогаш немало турски народен јазик, никогаш не можело да има скиптарски народ.

Службен бил Османовиот- новоперсиски со монголски=турски зборови.

Да се види, на каков јазик се зборувало во Османовото Царство, се Турците.

Вајганд вели: „месните луѓе коњари од Тесалија, Турци од Бесарабија, од Мала Азија, Арапите, Персијанците сите се служат со простонароден турски јазик, распространет насекаде во војската. Имено овој војнички јазик, а не литературен, е наследник на взаемните думи во балканските јазици“.

Овде не се говори за било каков народен јазик, туку за мешавина на јазици.

Бидејќи најбројни народи биле тн.Словени, во наведените говори најбројни зборови биле тн.словенски. Кога немало турски народ, а Албанците и Власите биле под Османовото=Отомановото Царство, што важело и за Еладците, никогаш не можело да има еладска, албанска и влашка народност.

Вилкинсон пиши: „Доминиан тврдеше дека сите жители од овој дел на полуостровот кои зборуваат шкип (албански) би требало да се сметаат дека се од албанската националност. Тој истакнуваше дека јазикот по своја форма исклучително Аријан, но истакна дека од 5.140 елементи во Етимолошкиот речник на Албанците на Г.Мајер ‘би можело да се набројат само четири стотини неизмешани индо-европски елементи’. Татар-турскиот брои 1.180, Романскиот, 1.420, грчкиот 840 и словенскиот 540 збора“. Значи, повеќерасен јазик.Па Скиптарите не знаат што говорат.

Се заклучува, скиптарскиот јазик бил мешавина на јазици, дури и монголски. Овој јазик бил во спротивност на пелазгискиот=тн.словенски јазик. Следи очигледен злостор, на Белците на Балканот јазиците дури да им се и монголизираат.

Следи заклучокот дека скиптарскиот јазик бил пелазгиски=тн.словенски, во кого имал разни туѓорасови примеси. Токму и затоа Фалмерајер, шкиптарскиот јазик не го истоветил со пелазгискиот=тн.словенски како чисторасов јазик. Бидејќи тн.Словени ги отфрлале тн.словенски зборови, а тн.не-Словени тн.словенски зборови, биле создадени две посебни групи: тн.словенски и тн.не-словенски народи.

Ова се докажува и со самите Скиптарите. Тие сами говорат дека нивниот јазик бил пелазгиски. Бидејќи нивниот јазик бил мешан повеќерасен, што го пишат авторите, посебно Густав Мајер, него и сите други Шкиптарите и не ги наведуваат.

Вајганд, на стр. 35, пиши за „д) Аромунџи“. Тој вели: „Тоскискиот овчар и паликар спрема тоа го посматра Аромунот како равноправен брат“.

Значи, Влаот и Скиптарот биле едно исто. Бидејќи ваква била состојбата, не можело да има посебен влашки и скиптарски народ. Тие како Епирци биле само одродени Бриги=Брзјаци, со исти градежи како оние на Македонците, Бригите, во Пакистан, чиј симбол бил бригискиот јарец, богот Арес... Следи тие ги имаат сите бригиски гласови, како денес Брзјациите. Исто така, и тн.Вукови гласови од 19 век.

Бидејќи во Дубровник, во 16 век, според Дубровачки тестаментот во Скопје, го немало темниот вокал, а е во ретка употреба во Дебар, меѓу кои била Скиптарија, влашкиот и скиптарскиот јазик биле романизирани јазици со на тракиските Романци, што било во последните векови. Исто така, тие различно се грцизирани (коинизирани) и монголизирани. Меѓутоа, скиптарскиот е со мноштво монголски зборови.

Вајганд, на стр. 17, вели: „...Областите пространо на Запад во Албанија биле разредено населени со Бугари, ипак докажуваат многубројните булгарски имиња на места во Средна Албанија, нарочито во Томор во пределот Томорица и Опар, што таму местимично било населено погусто булгарско население. Во годината 1911 во Елбасан слушнав една песна, која од децата беше пеена без разбирање на содржината и очигледно е јако осакатена булгарска песна, која се одржала од постар период; иако во целата околина нашироко и длабински повеќе нема Бугари. Сп. Гопчевик додуше нас сака да не излаже, дека во Елбасан живеат 20000 Крипторби!“ (Арбанија=Скиптарија била само бригиска=брзјачка, Р.И.)

Заклучокот е едноставен, Албанците биле само едно: одродени тн.Словени.

Вајганд, на стр. 67, пиши: „За непредрасудна оценка за карактерот на македонскиот да се добие, давам узорок на јазичен споменик, кој потекнува од времето, кога уште не биле познати национални спротивности на Балканот, туку сите балкански народи се чувствувале како христијани заедничко под грчкото водство наспроти Турците. Тоа било случај во 18. век. Тогаш пишел свештеникот Даниел во Москополис, развиен арумунски град во Албанија, поставен три часови западно од Корча, малечка книжица, во која соопштува узроци од во земјата говорени јазици: новогрчки, влашки, булгарски [охридски говор] и албански. Јазикот значи потполно не е со влијание на било какво национално одмерување. Тој пиши фонетски со грчки букви. Јас наведувам дел S. 19 Z. 12 ff. во мое поседување најдувачките примери на второто, во 1802 печатено издание, без наведување на местото на печатење. Јас долу го поставувам народниот западнобугарски изговор, и долу зборовите на германски превод“.(Тогаш имало само Цариградска патријаршија само за Грци,РИ)

Се истакна: „кога уште не биле познати национални спротивности на Балканот“. Значи, тогаш немало народи за да има нивни спротивности- и без Албанци.

Следи да се повтори што Фалмерајер напишал за Албанците: се „...ама без литература, без книга и самите без алфабет“. Па Скиптарите=Тоски ништо немале.

Во својата книга „Албанците двоконтинетален и дворасен т.н. народ“ напишав што Вилкинсон наведува. Овде се само извадоци од него цитираните автори.

Се истакна: „Само неколку години подоцна, во 1908, на лингвистичкиот конгрес одржан во Битола еволира една прикладна романска азбука за потребите на албанскиот јазик.Дотогаш во употреба беа италијанската,кирилската па дури и арапската азбука. На овој начин еден од најстарите индоевропски јазици беше спасен од натамошна асимилација и разводнување. Сепак, пред 1924 не се случи тоа во училиштата да биде предаван албански или ‘шиптарскиот’ јазик“.

Значи, во Албанија во употреба биле латинско, кирилско и арапско писмо. Следи во 1908 година и романско писмо. Тоа писмо му било потребно на народ кој би имал национално чувство. Пак, „Албанците во 1913 беа лишени од секако национално чувство“. Токму и затоа „Сепак, пред 1924 не се случи тоа во училиштата да биде предаван албански или ‘шиптарскиот’ јазик“. Па до 1924 година без Албанци.

Скиптарите, фалсификатори, се проголасиле домородци и вон Скиптарија.

Иако е ваква состојбата, Албанците сè македонско понижуваат- предрскост. Ова го говори само едното: Шкиптарите биле и се најголеми фалсификатори. Ова се согледува со што авторите Македонците ги прогласуваат дури и Албанци, за што пишуваат во претходните книги. Овде еве што наведуваат авторите.

Фалмерајер, I- 323, пиши: „...Во наведениот предел Францес го ставил султанот Мухамед II во 1458 залудна да опседне мошне чврста тврдина Пазеница“.

Францес напишал дека Османите биле Комнени. Исто така, и Ѓорѓи Кастриот по потекло бил Комнен. Тој како Бриг=Брзјак бил само Георг=Ѓорѓи, а не Ѓерѓ.

Македонско презиме било/е Комнен, а денес има дури црногорско презиме.

Фалмерајер, II- 260, пиши: „...поглаварот во Северна Албанија...Арнаутот-поглавар Балша, кој Дурацо го опседнал...“.

За него Црногорците велат Црногорец.

Следи заклучок дека ништо немало албанско-арнаутско, само тн.словенско.

Иво Вукчевиќ, на стр. 533, за „Денот на свети Владимир, истакнува:

„Славата на св. Владимир привлекува ходочесници на сите вери од Грција, Македонија и Албанија. Секоја година на денот на св. Владимир се отворува камењот саркофаг и дрвениот ковчег се изнесува во двориштето на видување и поклопување литија на ходочесниците. 1380. година манастирот го обновил Карло Топи, водечка лилност во Албанија измеѓу реката Мат и Скумб. Епитафот е на три јазика: грчки, латински и српски“. (Па само на коине, латински и тн.старословенски, Р.И.)

Фалмерајер, во предговорот на I дел, стр. V, вели: „христијанските разбојници од Црна Гора со Скендербег...“. Па Црна Гора никогаш не била не-тн.словенска.

Според Франсоа Пуквил, „Скендеребег, последниот од хероите на Македонија и нејзината историја достоин за неговата слава“. Тој бил само Георг Кастриотис и затоа тн.Скендеребег, оти тој не бил муслиман, никако обрежан. Следи Албанците неуспешно да го бришат завршетокот ис- само сè да изменат, дури прекрстат.

Фалмерајер II, во предговор, стр. XXXVII: „...како кога сатрапот на Египет и неговиот син Ибрахим...“. Мохамед Али бил Македонец од Кавала. Тој со својот син го издигнале Египет. Па Англија и другите тогашни држави издигнувањето го спречиле... На Македонецот Мохамед крвни извршители им биле само Албанците.

Зјадл, на стр. 53, пиши: „...Македонецот Мехмед Али на чело на албанска телесна гарда за паша на Египет и постана на султанот најмоќен и најопасен вазал“.

Пак, Албанците Циганите само ги поткупуваат на пописите и гласањата. А кога тие ним не им се потребни, нив ги изигруваат, дури во Косово не си ги враќаат.

ЦИГАНИ

Фалмерајер во дел II, во предговорот стр. XXXI, се наведува: „...стално населените Цигани на Етолија и организираниите просјаци на Гревари...египатски Арапи, чие населување и мешање во Грција историски било докажано, и од самите во византиските ракописи на 15 век е признаето...“.

За 15 век, на стр. 448, се говори за Египтјани во Мореја. Исто така, за христијански Копти, или муслимански Арапи. Па за египетски Арапи кои се бавеле со трговија... А на стр. 466 следи Дополна и Печатарска грешка: стои само за Цигани.

Од наведеното произлегува дека во варварската=пелазгиската=тн.словенска Елада (Хелас=Елас) биле населени Индијци, чиј музички инструмент бузуки опсто-

ил сè со во 20 век. Како што Елада се ширела кон Север, така и бузуки бил донесен во Долна Македонија, и тоа само по 1913 година- таа постанала дури и циганска.

Инаку во Елада (тн.Грција) се учело дека Александар Македонски бил поробител на Елада. А тоа не било само до 1913 година, туку и во 1923 година. Тогаш имало големата размена на населението што се случило меѓу Грција и Турција во 1923 година, според Лозанскиот договор. Тогаш било населени Православни=Грци од Турција, од Кавказје, дури со монголски одлики, кои говореле само турски јазик. Ако кон ова се надоврзат и населените Цигани на Пелопонез во 14- 15 век со својата бузука, навистина застрашува што чинат Европејците со САД и нивната НАТО.

Следи ДНК на Македонците да биде блиска на Критјаните, а јужно од Крит бил Левантот каде Белците живееле за време на леденото доба, откаде тие стигнале во Индија...Кина и дури Јапонија. Наспроти нив, Монголите и Индијците се селеле кон Запад. Токму затоа ДНК на жителите на Елада има блискост со Белците (Пелазгите), Монголите (Кавказјето...), дури и Арапите со висок удел на црнечка крв. Па токму заради еладскиот јазик, кој бил дворасен на Пелазги и Семити, како што бил арапскиот, тој бил само вулгарен (булгарен) арамејски јазик, авторите пишат дека со ДНК Еладците се со потекло јужно од Сахара каде отсекогаш живееле Црниците.

Во Јужна Африка имало пештери, од каде биле Црниците-поврзана со Индија.
БЕЛЦИТЕ ЕДЕН НАРОД

Споредувањата со ДНК на Кинезите со Хомо еректус нема никаква сличност. Од ова произлегува дека еволуцијата на човек од мајмун не е важечка. Со Хомо сапиенс имало сличност: Кинезите со другите Монголи биле слични со ДНК со на Црниците на Африка. Следи иста генетска основа на темните раси (Црнци, Индијци и Монголи) од време пред да има континенти. Па темните раси и во многу други нешта меѓусебе да се слични, а и во верувањата итн. Повеќе во мои претходни книги.

Бидејќи мајмуните уште на својот почеток ги имале сите човечки крвни група, а кај човекот првобитна била крвната група 0, човекот немал ништо со нив.

Исто така, бидејќи некаде многу пред 15.000 г.п.н.е. настанала крвна група А на вегетеријанци, а кај темните раси кога биле во допир со белата раса и нивните домашни животни (говедо и свиња) настанала крвната група В која останала крвна група на ловци и рибари, значи месојадци, дури крвната група АВ во новата ера како мешавина меѓу Белците и Темните, Белците немале врска со темните раси.

Во прилог е и влакнестоста. Белците биле со потенки влакна на косата, со густа брада и обрастено тело. Пак, Темните биле со погуста коса (Монголите и Индијците со подебели влакна, а Црниците дебели и кадрави), со ретка или без брада (Монголите без брада или едношилести како на јарец) и тело не обрастено со влакна. Исто така, Монголите биле со мал нос... Темните раси биле ниски по раст итн.

Како што било со човековите раси, исто било и со животните. На белата раса им припаѓале говедото, коњот и др., а на Темните слонот, кродилот, биволот, камилата, магарето итн. Следи посебна фауна и флора на Темните- друга од на Белците.

Наведеното говори само едно: Белците немале врска со темните раси.

Во Европа коњското месо не се јадело, што важело и за кобилско млеко. Коњот на боговите им се приложувал како жртва. Следи Белците, чиј бил коњот, не биле канибалисти, а до денес темните раси се канибалистички. Како такво е и скалпирањето на монголските Индијанци. Темните се обрежувале- денес се обрежуваат

Црнки. Бидејќи коњот не го познавале Индијанците, тој не бил монголски. Следи коњот како Монголите на монголските простори постанал помал, почврст и побрз.

Од наведеното се заклучува дека имало одвоено темни раси и бела раса.

Бидејќи последните два милиони години нагло заладило северно од 35- паралела, Белците биле повлечено јужно од 35- та паралела, јужно од островот Крит, во Левантот, кој со вода се левал, налевал, и бил потопен под морска вода- до море.

За да се потврди дека немало Средоземно Море, доказ била и јагулата. Ако тоа би постоело, јагулата немаше да се мрести во Саргашко Море туку во Средоземно Море со своето Јадранско и Егејско Море каде се движат јагулите од Балканот.

Дека имало потоци доказ била и рибата туна. Таа до денес не се движи по Англискиот Канал, оти тој не потоел пред потопите, а такви биле повеќе итн.

Од Источното Средоземје Белците стигнале до Виетнам, каде има зурла, ... Кина...и Јапонија, со симбол на белата раса Сонце=Хелиот=Илиос, со пирамиди...

Најстара населба била Јерихон. Што се оди кон Исток, населбите се сè помлади и помлади. Следи во Индија да живеат две раси: Индијци темни и Веди бели.

Бидејќи на истите индиски простори не можела да потекнат две раси, белата и темната, никогаш немало Индоевропјани. Токму Белците до Индија стигнале со своето говедо, коњ..., а Индијците со бивол. Тој до новата ера дошол до Месопотамија. Ова говори дека Индијците дошле до Месопотамија, никако по на Запад. Како што било со биволот, истото било со говедото Зебу, кое од Индија дошло до Месопотамија. Ова говори само едно, дека Индоевропјаните се германски фалсификат.

За Bal Gangadhar Tilak, (1856-1920), „Арктичката прадомовина на Ведите“. Бидејќи овој Индијец ја одбил Индија, Ведите биле само од Источното Средоземје.

Фалсификатот е во тоа што Индија немала флора и фауна за белата раса.

Олга Луковиќ- Пјановиќ, во насловот „Словените на останатите им дале збор“ , пиши: „Живанчевиќ понатаму продолжува, дека во овие истражувања се вмешале и антрополозите. Така Retzius Andres [шведски анатомист, антрополог автор живеел од 1796- 1860] ги делел луѓето по облик на главата на доликоцефални [или доликохефален, те. ‘долгоглав’, на оној во кого главата е отприлика за четвртина подолга од ширината] и брахоцефални [или брахикефален, одн. ‘краткоглав’, или чија ширина на черепот е 4/5 на должината]. Според него- Словените поново се нашле меѓу Монголите... Па ипак, решението не е најдено. Тогаш се отпочнало да се расправа за тоа, каде Аријевците живееле... Претпоставката, дека нивната постојбина е Јужна Русија, е отфрлена поради неподудараноста на флората; во Јужна Русија, имено, не успева сè она, за што постој назив во праиндоевропски. Спрема втора претпоставка, првобитен аријански завичај, би се најдувал во Индија, или пак во Централна Азија. Индија е земена во обзир особено затоа, што во денешниот хиндуски јазик се задржале мошне стари јазични особини, но тоа гледиште, тврди Живанчевиќ, со обзир на флората и фауната, е одбиено“. (Без Индоевропјани. Р.И.)

Следи најпрво бил населен јужниот Балкански Полуостров, а тек потоа продолжило со северниот дел. Следи Подунавјето било со помлади населби од јужниот Балкански Полуостров. Ова се потврдува и со пчелата. Таа северно од реката Дунав била темна како темните раси луѓе, а јужно светла како белата раса. Исто така, северно од реката Дунав биле диви животни, а јужно на Балкнот имало домашни животни. Бидејќи крвната група А била со мутација поради говедото и свињата, таа била вегетеријанска за житарици и мешункасти растенија, кои ги немало вон Бал-

канот. Токму само од него постепено се вршени преселбите во континентот. Ова се потврдува и со флората и фауната која северно од Дунав била на темните раси.

За да се потврди дека Европа, вон Балканот, не била населена, таа нема стари населби, писменост итн. како оние на Балканот. И следи наодите во Македонија се постари од оние на Подунавјето. А само тек по Подунавјето следи континентот.

Па и затоа градежите во континентот не се без прекинато живеење, како што било на Балканот. На Балканот населбите се без прекин. Имало дури и пирамиди...

Преселбите биле постепено и кон север, најпрво најјужниот Балкан, па потоа во посеверниот дел, каде било и уште до денес е поладно. Па дури и Јужна Русија...

Е најбитно што Херодот и царот Хадријан (2 век н.е.) пишеле за Скитска земја, со јака зима со траење осум месеци, со мразот од ненаселените предели...

Се истакна: „Претпоставката, дека нивната постојбина е Јужна Русија, е отфрлена поради неподударноста на флората; во Јужна Русија, имено, не успева сè она, за што постој назив во праиндоевропски“. Значи, Скитите биле само од југот.

Токму затоа Скитите, според Херодот, имале исти богови како на Балканот, само со други имиња. Исто така, нивното потекло било од Херакле, како што било и на Александар Македонски. Ова говори дека скитскиот јазик бил само пелазгски.

Следи битниот доказ дека сè што било пронајдено во Скитија, било од југот. Корвина Киадо,²⁰ на стр. 10, наведува што постои во Музеот на Букурешт.

1. Урна од центер, 2 илјади пред н.е. Следи аналогича во Троја;
2. Колско формиран сад од Будакалаш. Крај на 3 илјади п.н.е. печена глина. Колата требала да биде завршена во Месопотамија и оттаму во Европа доспеала;
3. Златен скитски елен, 2 половина на 6 век п.н.е.
4. Бронзен бокал, 1 половина на 1 век п.н.е.
5. Диатретно стакло, почеток на 4 век;
6. Доцно римски раскошен шлем, 2 половина на 4 век, 1898 откриен од Дунав при градбата на будимпешатскиот Елизабетин мост;
7. Златна почетница, крај на 4 и почеток 5 век произведен во Понтус-предел;
8. Бронзен котел од Тортел, крај на 4, почеток на 5 век, област на проширување на северниот брег на Црно Море;
9. Аварски ременски јазик, 8 век, место на пронаоѓање непознато;
10. Торбична плоча, од 10 век, од Таркал, гробен наод;
11. Круна на византискиот цар Константин IX (Мономахос), злато, итн.

Од наведеното се гледа дека Скитите биле со балканско-малоазиско потекло, повлечени во северното Црноморје, каде било потопло.

Бидејќи се говори за „скитски Словени“ тие како Балканци биле Пелазги, со својот варварски-пелазгски јазик, кој бил тн.Хомеров=тн.Платонов=тн.словенски.

Се знае и Степите северно од Црно море биле ретко населени; немало многу стално земјоделство; а големи подрачја биле ничија земја... Значи, Русија постепено се населувала од југот: Балканот и Мала Азија. Следи исти знаци со исти значења се најдени во Русија, Подунавјето, Балканот и Каменот Розета во Египет. Сè ова говори дека жителите во Русија, Подунавјето, Балканот и во Египет- таму владееле Македонците (поточно Бригите)- биле еден ист народ со еден ист јазик.

Коине бил Птоломејов Александриски јазик, кој станал христијански јазик.

Следи тн.Византија владеела до реката Дунав, што било и со Цар Самуил...

²⁰ Budapest Museum, Corvina Kiado, Printed in Hungary, 1985, Druckerei Kossuth, Budapest.

Вајганд, на стр. 17, пиши: „...Саму булгарскиот патријарх од Охрид остана очувана институција (од година 1020) и ги опфаќа не само Македонија, туку исто така Епир, Тесалија и кон север целиот некогаш од Самуил владеевата област вклучувајќи го Белград, Србија, дури исто така Дунавска Булгарија до времето на второто Булгарство Царство, кога Тирново не само политички, туку исто така постана хиерархиски главен град...“.

Исто така, до 1809 година Балканот бил Македонија- има и српско предание.

Сипријан Робер пиши дека традициите во Украина биле медитерански. Следи Киевска Русија, а според Нестор (11-12 век), Русите потекнале од Илирија. Значи, од Балканот. Па затоа житница станала Војводина, а потоа и Украина; само од југ кон север. Во прилог се наведува дека рускиот фолклор бил како српскиот...

Ова говори дека преселбите биле само од југ кон север, по долината на Вардар- Морава- Дунав...Рајна... Според авторите, Келтите биле Бриги со бригиска писменост. Токму и затоа низ Европа најмасовно е името на Бригите, со Фризија итн.

Со потпаѓање на Македонија под Римјаните, Македонците биле колонизирани низ континентот, чиј процес продолжил и со Јустинијан, последен римски цар.

Не случајно, низ Континентот, на пример, во Брититанија, Данска и Скадинавија во раните римски карти се наведуваат балкански имиња на реки, планини: ... Соча, Бојана, Буна, Морава, Пек, Тиса, Уна, Сана, Корана, Малена, Ведра, Добра, Вардар, и др, дури и украински Дон, чешка Витава, бугарска Осма итн. Списокот на планините исто така е голем: Орјен, Кораб, Мосор, Шатор, Дурмитор, Пирлитор и др. Кралската престолнина и свето брдо во Ирска е Тара, старо аријевско име.

Со тоа што овие биле тн.словенски,никогаш немало посебен народ Словени.

Бидејќи името Германи било според името Герман, кое било во употреба на Балканот, но не вон него, според германските автори, Германи биле Готите. Кога тие преку Балканот крстареле низ Континентот, од Балканот со себе зеле домородци. Следи тн.словенски автори да говорат дека Готите биле Словени. Наведеното говори дека Готите со себе носените балкански домородци со тн.словенски јазик низ контнентот биле колонизирани. Такви биле и Баските со македонски традиции.

Преселбите продолжиле од Балканот низ Континентот, но никако обратно.

На стр. 17/18 се истакна, што Фалмерајер II- 445/6, во фуснотата пиши.

Иво Вукчевиќ,²¹ на стр. 472, пиши за „Ободрити и Смолјани“:

„Како што тоа секогаш е случај, општи и конкретни запазувања на Ј. Херман за овој релативно нерасветлен проблем заслужува посебно внимание: ‘Меѓу словенските племиња кои се населиле на византиското тло ги има оние кои ги носат истите имиња кои исто така можат да се најдат и на север. Покрај веќе споменатите Срби/Сорби, тоа се исто така Оборити и Смолјани. Смолјаните во 6 век живееле на Родопите, на реката Места, измеѓу Пловдив и Солун. Едино племе со исто име, кое се споменува во латинскиот летопис и хрониките на Франковото и Германското царство уште од 9 век се наведуваат како Смелдинги и Смелдингер. Се споменува и Сас, источно од долниот тек на Лаба. Во Битките измеѓу Франковиот и Бугарскиот цар, во првата половина на 9 век, се споменуваат и Ободриди (qui vulgo Praedenscenti vokantur). Околу годината 850. ги споменува и Баварскиот географ како Oster-Abtreze. Тие ги населуваат пределите измеѓу Панонската низија и Бугарското царство во 9 век, во близина на Дунав и долниот тек на Сава, односно отприлика обла-

²¹ Иво Вукчевиќ, во „Словенка Германија“, Пешиќ и синови, Белград, 2007. (Српски Београд, Р.И.)

ста околу Срем и Сингидунум. Северното крило на германскиот сојуз на Ободритите се споменува во франковите хроники од крајот на 8 век. Неговата област на населување лежи измеѓу долина Елба и Северно море. Што се однесува на името на Смолјаните, тоа може да се изведе од името на работата со која овој народ се бавел, како на Балканот, така и во пределот на долина Лаба. Во случајот на Ободритите со најголема сигурност може да се рече дека тоа укажува на сродноста на дунавските Ободрити и Ободритите од долина Лаба.’ “.

Балканските/македонските Смолјани од 6 до 9 век се населиле во Германија.

Бидејќи досега никој не пронашол било каков наод/доказ за преселби на некакви си Словени на Балканот, Балканците биле тие кои го населувале континентот.

Па Иво Вукчевиќ кажаното го поврзува со „Трава, Травјани, Травунија“.

„Од посебно значење на Хермановата алузија на можната врска измеѓу Ободритите на реката Трава во Германија, тв. Травјана, и илирска Травунија, српско кнежество кое било сместено измеѓу денешниот Дубровник и Котор: ‘И најпосле, на Јадранскиот брег, измеѓу Рагуза и Котор, те. 200 км јужно од Ободрит, ја најдуваме Травунија (Травњање, Требиње, измеѓу останатите наследни облици). Етимологијата на тоа име не е сосема јасна. Се смета дека тоа потекнува од илирското минато и се заснова на словенското тробити. Паѓа исто така во очи во областа која ја населуваат ободритските племиња на Северното море исто така постои племенско име Травњање.’ (J. Hermann, Byzanz und die Slaven ‘am austerten Ende des Weltaische Ozean’, Wege zur Geschichte, 1986)“.

Преселбите продолжиле во следните векови. Тоа било поради разни поводи.

За потсетување, со богомилите кај Франките било пренесено и името Бодин

Иво Вукчевиќ, на стр. 239, за Бодин пиши: „Во region Surbi и соседната Terra Slavorum најдуваме релативно необичаени имиња како што се Бод, Бодин, Бодимир и Бодишар и имиња на места како што е Бодин (нпр. villis Bodin/1252). Во regio Doclea најдуваме лични имиња Бодин, од коренот бод, како во случајот на Бодин (Bodini... regis Sclavorum gloriossimi), владетел на проширување на Дукла (која ја обфаќала и Рашка и Босна) на крајот на 11 век и наскоро цар на Бугарија (1072)“.

Со преселбите ја носеле својата симболика: лавот од Македонија и јарецот од Бригија. Дури нивна мешавина, кај Викинзите на врвот лагите било тело на бригиска змија и гла на лав од Македонија. Исто така, сите музички инструменти, дури и оргулата- та органа е на денешен македонски јазик: та (а) органа=ор гана, оро на гана=гена=жена, која раѓа тонови. Следи поло, лекарства, исхрана и што не друго.

Следи народната песна седум осмини во Скотска, гајдата, облеката итн. Тие се во редови како македонската фаланга, кои одат само напред, како да се во марш.

Бидејќи Германците имаат само марш, коњот липицанер во Виена не оди во марш како Германците, туку тој само танцува, а танцот е како нашиот македонски.

Ние знаеме дека баварското знаме постанало еладско, а не дека тоа претходно било само македонско. Зајдл, на стр. 342/2, пиши, за воведувањето на знамето во Елада, кое било „поранешен грб на царот Никифорус Фокас: девет сини и бели пруги со еден крст на сина основа во левиот горен агол. Од 1822 ова е грчко национално знаме...“ . Следи баварското знаме било македонско, како и сè друго.

РАСА=НАРОД=ЈАЗИК

На просторите во Месопотамија со до Египет живееле две раси: Белци (Пелазги) со закосени очи, како до денес се Берберите, и Црнци (Семити). Тие си имале свои посебни јазици: пелазгиски и семитски. Досега не било пронајдено писмо на Црнциите. Следи писменоста била само на Белците, кои стигнале во Кина... Јапонија.

Во прво време се пишело на двата јазика, па се преминало на заеднички јазик. Таков дворасен јазик бил арамејски и староегипетски, па новоперсиски и коине

Првите книги на Библијата, во кои е историјата за Евреите, се пишани во 6 век п.н.е. на сиријскиот арамејски јазик. Сите следи други книги се пишани на коине. Бидејќи Евреите во Александрија го прифатиле хеленскиот=повеќебожен јазик коине, кој бил службен јазик, Евреите станале Хелени. Повеќебожните Еладци биле Хелени, но не Христијани. Исто така, повеќебожните Руси биле само Хелени. Со ова се потврдува дека поимот Хелени и Евреи означува само повеќе- и еднобожни.

За време на Херодот Евреи немало- тој ги запишал сите кои живееле и се обрежувале. Тој не ги забележал само Евреите и дека такви не се ниту обрежувале.

Историјата во Библијата била присвоена историја на Египет и Месопотамија. Бидејќи на тие простори живееле Белци и Црнци историјата била дворасна. Белците говореле со својот јазик кој бил пелазгиски=тн.словенски. На тој јазик биле и имињата на личностите. Таков бил и Јаков=јак ков, а не силен-имало и јак животно. Исто така, Мојси=мој си (син), Јосиф=осиф=осип (во бунарот тие го осипале) итн. Во прилог е и навредливото име за не-Евреи гој=гои, нешто да се гоји=гои=одгледува. А се одгледува само добиток. Тој е само скот=с кот, кој се коти=размножува...

За да се потврди дека историјата во Библијата била присвоена историја е доказ дека таа била и бригиска, а Бриги биле Хиксите. Тие во Египет го однеле коњот, кој бил бригиски. Следи фараоните немале закосени очи, туку нормални. А и погребалната кола не ја влечеле египетски говедо туку бригиските со посебен начин на протегане на роговите. Исто така, фараоните стапувале во бракови во крвно сродство како кај во бригиска Молосија, а вакви биле и Птоломејците, денес Баските и Европјаните, како и во заостанатите бригиски простори на Молосија (Епир) со Арбанија (Скиптари и Власи). Следи зголемени дегенерации кај фараоните и крвна група В кај Евреите, според Адамо-Витни. Поради тоа Баските со повеќе - Rh-фактор.

Бидејќи крвното сродство доведувало до дегенеративни појави се преминало не само до 3- то колено, туку до 6- то колено, меѓусебно да не се размножуваат.

Белците како еден народ говореле со еден ист варварски=пелазгиски јазик.

Вавилонската Кула се викала Небокатница=небо катница со Семирамида + в = Свемирамида, која била поврзана со небото. А па таа била „Кралица на Небото“.

На Вавилонската Кула имало натпис Зигурат=зигурет, сигурет- осигурет...

Сонцето било богот Ра=Реј: г + реј = греј=греи=Греик. Па следи греј=греи за идиш. Токму затоа Греики биле жителите во Италија населени само од Истокот. Тоа било од Балканот. Меѓутоа, Греики имало само во Италија, а не на Балканот од Азија=Асија=Асиа=а сиа откаде сија-сиа свети Сонцето. Значи, греј=греи иди од Исток.

Од Јанг на Камен во Розета Египет биле одгонетнати имињата: крал, василеус (у=в) василевс + ки = Василевски; Птолемеј итн., а основа на понатамошното. За доказ дека у=в е пример месец Јануари, кој во европски јазици е Januari=Janvier.

Шамполин бил во Сакара. Бидејќи к=x следи само Сахара со песок. Пасха=Песха, песака=песка-ра, скара=схара=Сахара, сахар=сехер...шекер-изглед како песок.

Шамполион утврдил дека Египетската цивилизација биле пред Ноевиот потоп: Ное + в = Нове, ново, ново време. Па првите книги на Библијата со историјата биле пишана во ново време, а тоа било само во 6 век п.н.е. со присвоена историја.

Следи заклучокот дека Белците говореле само со еден ист пелазгиски јазик.

За таков јазик доказ е Дионисиј Трачанин, наречен Граматичарот, по потекло бил Трачанин, по родување во Александрија, во Египет, околу 100. г. пред Христа.

Дионисиј наведува: „Јазикот со кој се користат Римјаните, не е наполно варварски, ниту пак апсолутно грчки (хеленски, Р.И.), но претставува мешавина од двата, поголемиот дел е истоветен со еолското наречје“. Од ова произлегува дека Римјаните говореле со јазик кој „поголемиот дел е истоветен со еолското наречје“. Се гледа дека јазикот бил еолско наречје кој бил хеленски, а Хелада била Пелазгија. Кон ова да се надоврзе и она што рекол Херодот: „Еолците биле и се нарекувале Пелазги“. Бидејќи пелазгискиот јазик бил варварски, овде во игра се вклучени само три говори на пелазгискиот (варварскиот) јазик кои како говори меѓусебно биле разбирливи. Овде е чудно, зошто поимот варварски се употребува за говор. Истото се случило и за поимот пелазгиски. Ова говори дека постепено старите поими се потискале, а нивното место го заменуваат со други. Токму во ова време немало латински јазик. Латинскиот следел по коине, во 3 век п.н.е., како негова „копија“.

Бидејќи тој не бил разбирлив, се правеле вулгарни латински: Франков и др.

Како што говореле во Рим на пелазгиски јазик, исто било и со Египтјаните.

За Косидовски „коптскиот јазик претставувал крајна развојна фаза на староегипетскиот јазик. Тој се употребувал уште во 17 век во египетските феласи и до денес останал како ритуален јазик на коптската црква“. Лидија Славеска пиши: „Коптска азбука и стар коптски текст од 3 в.н.е. Писмото се употребувало во Египет од 8 в.п.н.е. Одделни зборови во текстот лесно може да ги разберат припадниците на словенските народи“. Робер наведува: „... А нашиот словенски манускрипт во Ремс, пишан на глаголица, нели ние го сметаме низ векови за коптски јазик ?“. Славеска го прикажува коптскиот текст, а под него ги издвојува словата, кои денес се познати како кирилични. Сите слова/букви кај неа на број се 31.

Р. Du Bourguet S.J.²² пиши на стр 210: „2 век п.н.е. Први покушаи египетскиот со грчки букви да се транскрибира, од кои коптскиот јазик произлегол“.

И затоа Шамполион го одгонетнал картушот со коптски јазик. Картушот бил со следниве знаци: круг на средина тркалце, м, с и с. Бидејќи кругот со тркалце го означувал сонцетот следи: Ра м с с-Рамсес. Видливи се две тн. кирилични слова: м с. Токму тоа с не било јонско/коинско Σ туку тн. кирилично с: Σ=С било/е за секајца.

Следи да се трага врската на арамејски со староегипетски и јазикот коине.

Бидејќи во првите книги на Библијата напишани на арамејски го нема дативот, а го има во другите книги на коине, дативот го внеле Птоломејци кои биле Бриги. Бидејќи до ден-денес дативот (кому, нему му, братучед- чедо брату..., дативно-то у) го нема во Долна Македонија, а никогаш го нема во Тесалија... Елада, коине немал врска со Елада. Следи во неа службен јазик бил јонски, а не атички на кого и не се пишело. Како што било со јонскиот говор, било и со јонското писмо.

Не само што да го немало дативот се избегнувал и генетовот. Поимите биле на варварски=пелазгиски=тн. словенски јазик, на кого говорел и творел и Платон:

²² R. Du Bourguet S.J., “Die Kopten”, 1967, Holle Verlag G.M.B.H. Baden- Baden. Кај Винкелман- Гомолка, стр. 135 е слика од Египет од 7/8 век со слова ПЕТРОС.А во Олевени-Битола за Филип II е С.

номинатив (номе=н оме=име) кој; акузатив (а кузати=казати) кого; датив (дати) кому (нему- нему му) и генетив (генет=женет- Порфиогенет=пор фио генет, во по-ра пиро со жештини генет=женет, во црвено роден) чиј. Ова денес не важи во Елада.

Библијата била пишана на арамејски и Птоломејов Александријски коине. Следи делата кои се пишани во Александрија на коине биле во 3 век п.н.е. Исто така, во Александрија се преведувало на коине. На него во 3 век била преведена Илијада и други дела. Бидејќи неа Александар најповеќе ја сакал, а во негово време таа не била преведена на коине, во негово време коине и не постоел. Ова се потврдува од сите автори кои пишеле за Александар Македонски. Од сите тие отстапува само Курт Руфиј. Токму затоа неговата книга била печатена само во 15 век нова ера.

Затоа латински бил двојна „копија“ на коине: 240 г.п.н.е. и 15 век нова ера.

Бидејќи во 15 век н.е. од коине во латински биле внесени уште околу 10.000 коински зборови, за нив се говори за коинско (тн.грчко) и латинско потекло. Со тоа што во коине мнозинството биле бригиски и пошироко македонски зборови се потврдува дека со македонскиот јазик, кој бил бригиски, истогласно било/е можно да се одгонетнуваат коинските латинските зборови. Истото важи и со другите варварски=пелазгиски=тн.словенски јазици, но никако со повеќерасните европски јазици.

За да се потврди дека тн.Словени биле еден народ се потврдува со коине и латинскиот јазик. Коине и латински биле службени, а нив народот не ги разбираал.

Во ТВ- Каналот History беше прикажуван филмот за Микелоангело. Во него се истакна дека тој во 16 век не познавал латински јазик. Пак, во негово време уште немало италијански јазик туку само латински црковен јазик и вулгарни латински на градовите. Таков бил и јазикот на сенатот на Венеција. Следи синот на Георг Кастриотис, Иван=Јоан (+ в=Јован) во Венеција ги учел латински и јазикот на сенатот.

Бидејќи се говори за коински (тн.грчки) и латински (тн.италијански) народ, во прилог се најстарите тн.Грци. Е познато секој народ има по еден јазик, а само тн. Грци имаат четири јазици: тн.Хомеров, коине, катаревуса и димотки. Па ова со тн. Грци е комедија. Бидејќи четири тн.Грци со по еден наведен јазик меѓусебно нема да се разберат, следи трагедија. Токму и затоа тн.Грци биле/се само трагикомедија.

Во Елада први службени јазици не биле еладски туку коине, германски итн.

Следи следен вештачки народ- Германците. Тие (Баварци со Пруси...) меѓусебно не се разбираат. Токму затоа тие се обединале со трорасен германски јазик.

Бидејќи тн.Словени говорат на јазик на белата раса (тн.Хомеров, варварски=пелазгиски), тие до денес меѓусебно се разбираат. Следи само тие се еден народ.

ВАРВАРСКИ=ПЕЛАЗГИСКИ=ТН.СЛОВЕНСКИ ЈАЗИК

Во Елада живееле само Пелазги, чиј јазик бил варварски=тн.словенски.

Според Диодор, на Хомер учител му бил Пронапид, „кој уште го користел писмото на Пелазгите“. Лин бил славниот трчки музичар и песник. Негови ученици биле Орфеј и Тамир. Затоа Диодор од Сицилија навел: „По преданието, Лин, пишувајќи со пелазгиски слова, оставил приказни за делата на првиот Дионис, како и други приказни. Исто така, се служеле со тие пелазгиски слова Орфеј и Пронапидес, Хомеровиот учител“. Херодот зборувал дека „Пелазгите говореле со варварски јазик“. Платон во „Критија“ говори за јазикот на „варврите“, кои уште во негово време говореле со „варварски јазик“. Х.Д.Кито истакнува: „Тој (Херодот, Р.И.) ги

сметал Грците (Хелените, Р.И.) во Јонија како варварски народ“. Исто така, историчарот Приск (5 век), кој го опишувал пратеништвото од Константинопол кај Атила 448 година, напишал: (Жителите во Панонска низина, Р.И.) „мешајќи се со разни народи го научиле готскиот, хунскиот и латинскиот, а меѓу себе го говореле својот варварски јазик“. Демостен, кој Филип Македонски го нарекол Варвар, бил поткупен од Персијците против Македонците. За Јустин „Македонците биле со потекло еден пелазгиски народ“. За Херодот „Елада порано се нарекувала Пелазгија“... „народот во Атина и Атика бил пелазгиски“. Според Тукидид, „се нарекувала сега Елада“. Пак, Панонија била северно од Дунав, во т.н.домовина на тн.Словени, каде што во наведеното време се говорел варварски (тн.словенски јазик). Ваков не бил јазикот на Готите. Во нивно време немало Склавини за да има тн.Словени. Ова објаснува само едно најсуштинско: на склавинските (тн.словенски) простори од 6 век веќе таму во 5 век н.е. се зборувало на варварски (пелазгиски=тн.словенски) јазик. Затоа таму јазикот бил само тн.словенски и тоа најмалку еден век пред да се создаде првата Склавина (област). Во прилог се наведува Оболенски. Тој говори: „Северниот брег на Дунав, од Белград до сливот бил населен со Словени уште во 500 година“. Ова било затоа што нивниот јазик бил варварски=пелазгиски=тн.словенски. Сипријан Робер во 1848 година пише: „на Словените, кои ги викаат ‘варварски’“. Константин Велики (цар 306- 337 година), кога од Никомедија, град на Мраморно Море (денес Измит), по долината Вардар- Морава- Дунав бегал кај својот татко, во Триер, во близина на рајнските, белгиските и британските жаришта, во своите писма никаде не го споменува поимот Склавина. Ова говори, во негово време се уште немало Склавини. А овие на варварски=пелазгиски=тн.словенски јазик се јавуваат само за време на Јустинијан, зашто пишел Прокопиј. Значи, варварски=пелазгиски=тн.словенски јазик. Меѓутоа, само без посебен народ Словени дојден од никаде.

Овде се истакна: „историчарот Приск (5 век), кој го опишувал пратеништвото од Константинопол кај Атила 448 година, напишал: ‘мешајќи се со разни народи го научиле готскиот, хунскиот и латинскиот, а меѓу себе го говореле својот варварски јазик’ “: варварски=пелазгиски=тн.Хомеров=тн.Платон бил само тн.словенски.

Произлегува, на северните простори живееле повеќе народи. Тие биле со разнорасно потекло. Ова било повод, да се истакне: „мешајќи се со разните народи“. На овие народи народни јазици им биле монголски и пелазгиски (варварски) јазик. Се потврдува, Белците (Пелазгите) говореле со свој тн.словенски јазик. Токму затоа тие „го научиле готскиот, хунскиот и латинскиот“, кои не биле нивни, на Белци, а тие „меѓу себе го говореле својот варварски јазик“, на Пелазгите (Белците). Значи, трите наведени јазици биле туѓи за луѓето кои „говореле со својот варварски јазик“. Овој бил со потекло од Балканот. Овој станал тн.словенски на просторите на тн.домовина на тн.Словени, кои тогаш биле и монголски. На Балканот службени јазици биле коине и латински, со предност на коине што се гледа според археолошките наоди во Македонија итн. На пример, Хераклеа Линка=Лин ка: лин-ее и ка, сè наше.

Се говори за Белци со варварски=пелазгиски=тн.словенски јазик, кој секогаш се говорел во Елада, и на кого се творело. Тн.грчки јазик бил од 1868 година.

Во Елада се говореле повеќе говори. Пак, во Атика бил само атички говор.

Па во „Херодотова историја“, 1998, на македонски, на стр. 20, се вели: „... Херодот се јавува како претставник на јонскиот дијалект, уметнички стилизиран со

додавање на старојонски елементи од Хомер, но и и на други поетски изрази и понекој атицизми“.

Се работи само за јонски, Хомеров и атички. Никаде нема било што грчко. Токму ова треба подобро да се образложи, затоа што тоа до денес создава збрки.

Варварски јазик говореле Македонците... и тн.Словени (Анти и Склавини).

Прокопиј пиши: Склавините и Антите, „...И едните и другите имаат еднаков јазик, сосема варварски...“. Се потврдува, коине латински не биле народни јазици.

Јорданес пиши: „Покрај разликите во името и местото, сите Венети, Анти и Склави се една крв и еден јазик“. Тој бил само варварски=пелазгиски=тн.словенски.

Се заклучува дека Антите, Венетите и Склавините не биле никакви Словени.

Се разликуваат тн.Словени (Анти, Венети и Склавини) и Словени од слово.

Се говори само за народен варварски, но никако службениот јазик- коине.

Доказ уште повеќе коине не бил подобен за во Македонија. Аријан (2 век н.е.) Александровата Анабаса ја напишал на коине. Меѓутоа, народот понатаму коине не го прифаќал. Најдобар пример е доказот со авторот на *Miracula II* (s. *Demetrii*, Р.И.), а се претпоставува дека се составени веројатно во 2 половина на 7 век, е припадник на нижиот црковен клер во Солун, зашто тој анонимус, не знаел да се изразува, не пишува со изграден стил како архиепископот Јован. Следи од 3 век п.н.е. коине во Македонија не бил прифатен, што повеќе важело и за во Елада итн.

Од наведеното произлегува дека народот во Елада си говорел варварски:

Д.Оболенски го наведува примерот, што ја одгонетнува вистината дека народот говорел на варварски јазик. Тој пиши: „Писателите кои биле горди на елегантниот стил на својата проза, на пример принцезата Ана Комнена и архиепископот охридски Теофилакт, со особена и одбивна вообразеност сметале дека се обврзани да бараат прошка од своите читатели затоа што од време на време ќе споменат по некое име со ‘варварско’ потекло“. Владимир од „Василиј II побарал да се ожени со неговата сестра Ана“... „Според измислената, но погодна традиција, која би требало да потекнува уште од Константин Велики, биле забранети браковите меѓу потомците на царското семејство и ‘варварите’“. Острогорски за Фока пиши: „Побунетите војници го дигнале на штит и го прогласиле за цар, подофицерот од полуварварско потекло и напуштајќи ги своите позиции, тргнале кон Цариград“. Значи, едниот родител му бил од царско семејство од династијата на Јустинијан, а другиот од Склавините со варварски јазик. Оболенски продолжува: „византискиот свештеник (Теофилакт Охридски, Р. И.), напишал житие на Климент Охридски, врз основа на едно поранешно словенско житие на истиот светец. Во тоа дело тој изобилно и со ентузијазам ги фали светите Кирил и Методиј“.

Во Историја на македонскиот народ (1969)варварска земја била Македонија.

Стр. 148: „...Заземајќи ги раководните места во црквите, тие биле должни-известува Теофилакт- ‘со своите молитви и совети’ да ја зацврстуваат ‘ромејската власт’ и ‘елинскиот говор’ во ‘варварската земја’ Македонија“.

Институтот за национална историја од Скопје- Р.Македонија, во 2000 година ја издаде „Историјата на македонскиот народ“. Во том први, на стр. 408, 409 и 485 стои: Наследниците на архиепископот Теодул биле „добри заштитници на ‘ромејската власт’ во Македонија. Во тоа особено се истакнал ахиепископот Теофилакт Ифест, познат како Теофилакт Охридски, кој бил на чело на Охридската архиепископија кон крајот на 11 век и почетокот на 12 век“. Тој имал негови писма и

„две житија за Тиверполските маченици и Климент Охридски. За него Македонија била „варварска земја“, Македонците „простаци“ и „варвари“, нивниот јазик „варварски јазик“, името на реката Вардар „варварско“, на Кичево исто така „варварско“....„Архиепископот Теофилакт во едно свое писмо отворено признал: Бидејќи живеам меѓу варвари, сум станал простак“....„во варварска земја“ Македонија започнале самите да се „варваризираат“....„живеејќи подолго меѓу варварите“....„варварски јазик“....„поварварен“....„варвари“....„по род Македонец“ итн. Кон ова да се надоврзе поимот Варвари, користен за античките Македонци, како што за Филип Македонски говорел Демостен. Следи да се говори и „по род Македонец“.

Во Историјата на македонскиот народ се наведени повеќе автори, но не она што тие го пишеле дека тн.Словените говореле варварски јазик- како Македонците.

Следни докази дека народот понатаму си говорел само варварски, се и овие:

Фалмерајер, I-247, пиши: „...целиот Полуостров [Пелопонес] после големата катастрофа под Копронимус словенски и варварски постанал...“. Следи народен јазик бил варварски, а не коине кој бил христијански. Значи, само службен јазик.

Фалмерајер, I- 278, вели: „...Како главен опфат за целото испитување важи извештајот на Порфиригенет: цел Пелопонес бил славинизиран и варварски“.

Оболенски пиши: „а Константин Порфиригенет, опишувајќи го Пелопонез непосредно после 934 година, вели дека поголемата чума од 746-747, ‘целата земја била словенизирана и станала варварска’ “. Овде кај него е склавинска=варварска. Исто така Оболенски наведува: „Кон крајот на дванаесеттиот век Михаил Хонијат учениот атински митрополит, понижен од откритието дека неговата паства од бедните селани кои зборуваат на народен јазик, не ја разбираат неговата блескава престава за старите Грци, ги запишал следните значајни зборови: ‘После долгиот престој во Атина и самиот станувам варварин’ “. Свети Јован наведува: „Учењето на рибарот што прави шатори блеска на нивниот варварски јазик повеќе од сонцето“. Во прилог се наведува и Меморандумот за античките граници на Грција од мајорот J.C.Ардаф, С.Б., Р.Е. 24 февруари 1881 година. Тој пиши: „Оваа заедничка одбрана довела до сегашна употреба на еден општ јазик, грчки, но останатите од Амфилокијанците сè уште се Варвари“.Следи Кораис во 1850 година создава еладски јазик, службен само од 1868 година. Катаревуса бил со датив и генетив, но не димотики.

Овде народен јазик бил само варварски=пелазгиски. Оболенски наведува дека во Грција „денес се сведува на прилично големиот број на топоними со словенско потекло“. Ова го потврдил и Макс Фасмер итн. Истото го потврдиле и други.

Фалмерајер (1830) потврдил дека во Елада се говори со тн.словенски акцент, како и дека Еладците биле словенизирани Хелени. Па таа е со тн.словенски имиња.

Следи има разлика меѓу дворасниот јазик коине и еднорасниот пелазгиски.

Според Јустин, „Македонците биле со потекло еден пелазгиски народ“. Бидејќи „Македонците биле со потекло еден пелазгиски народ“, тие говореле варварски=пелазгиски=тн.словенски јазик, на кого говорел и творел Платон за Атина...

Пак, овој варварски=пелазгиски=тн.словенски јазик бил наречен Хомеров.

За Хомеровиот јазик пишеле повеќе македонски автори. Се наведува што истакнал П. Кречмер: „Ниедно културно богатство не е толку трајно и долговечно како што е јазикот. Особено се непроменливи и постојани имињата на местата, дури и тогаш кога населението се променило“. Во тој смисол е значајно научното сознание за постоење на блискост на македонскиот современ јазик со Хомеровиот ја-

зик, односно на словенските јазици со јазикот од постарите лексички наслојки во Хомеровиот еп „Илијада“. Тоа, своевременно, уште во далената 1815 година го утврдил германскиот лингвист Л. Ф. Пасоф, а веќе во 1845 година неговиот труд за Хомеровата лексика е преведен на англиски од Х. Џорџ и објавен во Њујорк.²³ Во својот труд Пасоф утврдил дека голем слој од Хомеровата лексика во „Илијада“ и припаѓа на лексиката од словенскиот јазичен сојуз. Бидејќи македонскиот јазик припаѓа на овој сојуз, а според повеќе истражувања античкиот македонски јазик бил истороден со пелазгискиот како најстар балкански јазик, сосема е оправдан заклучокот дека Хомеровиот јазик е навистина близок до современиот македонски јазик во одредени лексички елементи кои се зачувани во постарите изданија на „Илијада“.

Наведеното го потврдил и грчкиот лингвист Тсиоулкас (Чулкас). Тој, во 1907 година, напишал дека Славо-Македонците во Лерин говореле ран Хомеров јазик. Па и затоа тој се „самоубил“ - поради вистината многу биле истребени. Бидејќи Еладците биле заведени од Европјаните, тие до денес си го истребуваат својот тн. Хомеров јазик, кој бил варварски=пелазгиски=тн.словенски- венетски=илирски.

Критјаните во 1913 година го разбирале бугарскиот, но не грчкиот јазик. А ова може да се види и во Букрештанскиот договор, во член V: „...Формално е договорено Бугарија отсега да се воздржи од каква и да е претензија врз островот Крит“. Токму овој Критски јазик бил тн.Хомеров.Следи тн.грчки, а без тн. само грчки.

Ова се потврдува и ден-денес со споредување на тогашни=сегашни зборови.

Не смее да се изуми дека се споредуваат слоговни зборови од различни векови и простори. Споредувањата 100% се точни само ако се споредува коински со тн.словенски збор од ист век и на ист простор - имало мноштво говори.

Бидејќи се говори за грчки јазик, Вајганд, на стр. 76, пиши за „Новогрчки.

Кога во Монастир [Битола] или Корча Албанците, Аромуните [Власите] и Булгарите [Македонците] се слушат да говорат новогрчки, така е запрепаствувачки за согласноста на говорениот јазик со грчкиот книжевен јазик. Тој таму е научен јазик преку школите, кој исто така во прометот се освоил. Другите напротив, ако на села селаните во јужна Македонија се слушаат, или ако има работа со необразованите кераци. Тука веќе мора да има мошне многу вежба во вулгарниот грчки и да се прилагоди, за да разбере, додека увото на неколку гласови се научи, кои инаку во грчкиот не постојат. Исто така тамошното јазично богатство примиле некои турски и булгарски елементи, што во Грција не се употребува, иако таму исто така во народниот јазик настапуваат многубројни турски елементи, кои во литературниот јазик никогаш не се сретнуваат. Ова воопшто во таков степен е различен од вулгарниот јазик, да Гркот или Аромунот од јужна Македонија, кој во школско образование е, не е во состојба, буквите да ги разбира...“ (Вулгарен=булгарен јазик, Р.И.)

Новогрчкиот бил само училишен, никако народен јазик. Па ова говори дека Еладците биле само одродени тн.Словени- одроден со коине и негови наследници.

Конечно, кога се говори за еладскиот=тн.грчки јазик, најбитни се речниците, издадени и во 20 век. Во нив за мнозинските зборови нема толкување, за потеклото. За нив се наведува, само архаично, што било/е старинско и тоа само тн.словенски.

За да се објасни дека еладскиот=тн.грчки јазик ја има пелазгиската=тн.словенска основа е и најбитниот доказ, што во еладскиот јазик поимите истогласно се толкуваат само со пелазгискиот=тн.словенски јазик. а никако со тн.грчки јазик кој

²³ L. F. Pasow, Lexicon of the Greek Language, 1845.

бил/е повеќерасен јазик како на сите тн.не-словенски државнотворни европски народи, чии јазици се повеќерасни: западно од Германија дворасни на Белци (Пелазги) и Црнци (Семити),а источно од Франција на трорасни- уште готски=монголски.

За да се потврди дека поимот Словени станал политички е и следниов доказ: Ј.Х.Хан (1865), „Путовање кроз поречину ДРИНА И ВАРДАРА“, пиши под XXIV. Варош Охрид.„Дека овде по знаење на византиски јазик, Бугарите биле последни“.....„Во четири од овие се учи грчки а само една од преградието словенски, оти кај христијанските жители во Охрид грчките симпатии биле далеку надмоќни од другите. Тие сакаат да бидат Грци, а никако Словени, покрај тоа што луѓето во школите морале да го учат грчкиот, а булгарскиот само зборуваат во куќата. При тоа ние во Охрид најдовме само една женска глава која грчкиот го знае; оти за женска школа варошот не е кадар“... (Грци биле...Браќа Миладинови, Прличев..., Р.И.)

Следи имало Бугари- наследство на Охридската Црква- и Грци на Цариградската Црква. Се учело тн.старословенски и грчки (коине). Значи, имало два народи.

А најбитно било што Охриѓани не биле Словени. Па тие не можеле да бидат Словени, што никогаш и не можеле да го научат. Бидејќи со поделбата на Македонија од 1913 година балканските држави го внеле поимот Словени,сите се Словени.

Наспроти Бригите Охриѓани, кои научиле да бидат и Словени, биле Бригите во Пакистан. Бидејќи ним никој не им кажал дека тие биле Словени, значи, тие тоа со поимот Словени со векови не биле лажени, тие до денес се Македонци. Следи заклучокот, Македонците во Пакистан, чии простори се туѓи, се горди на својот бригиски и македонски род, а нас до денес други не лажат, а најповеќе ние самите.

Меѓутоа, поимот Булгари-потоа Грци, бил црковен, а државен само Ромејци.

Во прилог се наведува британскиот патеписец Џорџ Фергусон Бовен. Тој во 1849 година ја посетил државата и разговарал со нејзините граѓани. Тој соопштил: „Селаните, како во европскиот дел на Отоманската Империја, така и оние кои живеат на Јонските острови, во прилична мера го беа заборавиле своето потекло и себе не се нарекуваа Грци,туку Романи, т.е. поданици на Римската Империја. Тие, како престолнина на своја нација и религија го сметаа Константинопол, а не Атина“.

Произлегува дека селото Атина немало важност, што го наведуваат и други автори, а главен град на христијанската нација и религија бил Константинопол. Сите тие како граѓани биле само Романи- со заклучокот, немало етнички народи.

За да се потврди дека немало народи, пиши Хан, во 1865 година. Па тој под XXIV. Варош Охрид, пиши: „Дека овде по знаење на византискиот јазик“. Бидејќи била укината Охридската архиепископија, постоеле само еден: коине=тн.византски.

Бидејќи во 1865 година бил коине, Григот Прличев пишел само на коине.

Вајганд, на стр. 76, говори, дека вулгарниот грчки го викале „ромајка“.

За Вајган во 1924 година во Битола немало грчки јазик,туку вулгарен=булгарен, ромејка, кој се викал ромејка. Пак, тој бил според Рим=Ром, а бидејќи на фригиски и=у произлегол румејка. А Битола бил административен центар на Румелија.

САМО МАКЕДОНЦИТЕ ОБЕСПРАВЕНИ

Во Европа постоела само Бригите, за кои египетскиот крал (7 век п.н.е.) велу дека Бригите се постари од Египтјаните: Бригите побрзо учеле од Египтјаните...²⁴ Тоа важело/важи и за други, а не само за Египет. Тоа што било и не се променало.

Следи да се создаде Македонија, а со Филип Македонски Бригија била приклучена во Македонија. Меѓутоа, понатму Бригите си останале и Бриги, што се чита кај и Марин Барлети (16 век). Според него, Епир бил во Македонија, а оваа ја сочинувале многу земји. Значи, тогаш немало ни народ Грци, ни Епирци (Скиптари).

Иако е ваква состојбата, во 19 век биле создадени балкански државно творни народи, кои и никогаш порано не постоеле. Дури во 20 век и Скиптари=Тоски.

Токму од овие вештачки не историски народи се оспорувани само Македонците, дури тие меѓусебно ја поделиле Македонија, за да ги истребат Македонците.

Па и конечно Македонија да се обедини и Македонците вратат назад во неа.

Вајганд, на стр. 101, пиши: „Тоа би било решение, исто така со другите балкански држави да можат да се разберат, ако тие гледаат, дека нивните сонародници добро се чувствуваат во нивната слободна Македонија. Едно меѓусебно тесно поврзување на равноправните балкански држави, балкански сојуз, тогаш би било најдобро решение за слобода на балканските народи исто така за иднина.

Македонците, кои за нивната независност се бореле, пишеле на знамето: слобода или смрт. Дека за ним тоа е озбилно, докажува историјата на поновото време под турското владеење...“, а тоа било воглавно поради авторовите Албанци.

Стр. 102: „Македонија е историски, стопански, прометно политички и географска единица...“.

„Една автономна Македонија меѓу Бистрица и Дрина на Запад и Места на Исток, до Шара Планина и Карадаг на Север би било среќно решение за задоволство и добробит на Македонците и за избегнување на крволочни востанија во иднина...“. Македонците имале и ќе имаат проблем од Албанците, кои се 100% дојденци.

Стр. 1: Во денешна Европа има само две држави, и додуше скоро најмали, во кои поимот нација и националност се поклопуваат, имено Португалија и Данска; сите други содржат некои или баш многу националности, кои заедно нацијата ја образнуваат. Најјака мешавина е Советскиот Сојуз и тогаш исто така Франција. Во последната секако составот не се појавува така мошне, иако вистинските Французи одвај заземаат повеќе отколку половината, додека другата половина е заземена од шест различни, делумно дури хетерогени националности (Баски, Бретанци, Фламенци)...“. (Албанци во Р.Македонија се само 14%: 90% Геги и 10% Тоски, Р.И.)

Слична била состојбата со Шпанија, а Скиптарија и Елада се повеќенационални држави, чии нации се домородни во тие земји, а кои немаат никакви права.

Очигледен е само заговор врз Македонците, а само тие имале своја држава.

Со тоа што меѓу Скиптарија и Р.Македонија нема реципрочност, заговорот е неиздржлив. Бидејќи за истоветноста на Македонците и Албаците во Р.Македонија нема финансиска рамка, Македонците во 2001 година преку агресија на НАТО од земјите кои до денес ја делат Македонија, потпадна под албанско исламско ропство, и тие во својата земја, па тие и друга немаат, постанале само албански заложници.

Бидејќи Албанците се 100% колонисти, за нив се нужни само граѓански права. Од друга страна, тие како колонисти биле и опстанале само едно: малцинство.

²⁴ Прво го изговориле зборот „бекос“. Па б=п, леб=леп, бекос=пекос: пек, двопек, пека, печка, пекара.

L I T E R A T U R A

Naslovov "Grcite samo so slovenski govor i akcent" e napi{an spored pove}e ger-manski i drugi avtori. Za knjigava, isto taka, se koristen i delovi od avtorovive knigi:

1. "Sredozemjeto pradomovina na Evropjanite", format A5.
 - a. prvo izdanie avgust vo 1998 godina, strani 354 (10)
 - b. vtoro izdanie mart vo 1999 godina, strani 519 (10)
 - v. tretio izdanie maj vo 2007 godina, strani 621 (9)
2. "Nov Aleksandar Makedonski" (tn.Skenderbeg=Georg Kastriot)
 - a. prvo izdanie vo mart 2001 godina, strani 159 (9)
 - b. vtoro izdanie vo juni 2003 godina, strani 334 (9)
3. "Odroduvawe na Makedoncite", avgust 2001 godina.
4. "Vozobnuvawe na anti~ka Makedonija", april 2002 godina.
5. "Kavkazko- crnomorski Albanci- Arnauti", juni 2002 godina.
6. "Vlasite- t.n.Sloveni", septemvri 2002 godina.
7. "Zavera protiv anti~kite Makedonci", oktombri 2002 godina.
8. "Grcite- ve{ta~ki narod", april 2003 godina.
9. "Ishrana na govedata", maj 2003 godina.
10. "Slovenite- germanski falsifikat", juni 2003 godina.
11. "Germancite i Makedoncite- edno isto", juli 2003 godina.
12. "Evropjanite poteknale od Balkanot i Mala Azija", mart 2004 g.
13. "Grcite- odrodni Sklavini i Sloveni", juni 2004 godina.
14. "Makedonskata Komnenova Albanija", avgust 2004 godina.
15. "Homerova Troja na domorodci- t.n.Sloveni", januari 2005 godina.
16. "Evreite- t.n.Sloveni", april 2005 godina.
17. "Homerova=tn.slovenska Makedonija", oktombri 2005 godina.
18. "Albancite kolonisti vo Makedonija", januari 2006 godina.
19. "Atlantida-falsifikat na Solon i Platon", dekembri 2006 godina.
20. "Brigitte=Brzjacite bile postari od Egiptjanite", mart 2007 godina.
21. "Albancite odrodni Brzjaci i Mijaci", maj 2007 godina.
22. "Bugari=narod bile Tatarite=Arnautite", maj 2007 godina.
23. "Homerovi=tn.slovenski Morejci=Grci", avgust 2007 godina.
24. "Od Makedonci=Pravoslavni do Turci=Muslimani", noembri 2007 god.
25. "Belcite narod so eden jazik", na germanski jazik, 319 strani, 07.03.2008
26. "Makedonecot Georg Kastriotis, t.n.Skenderbeg", 15.04.2008.
27. "Helas", na germanski jazik, 148 strani, 14.06.2008.
28. "Slovenite falsifikat", 250 strani, 18.09.2008.
29. "Helenite i Grcite falsifikat", 199 strani, format A5, 13.11.2008.
30. "Dodunavska Makedonija", 296 strani, format A5, 21.01.2009.
31. "Etnografija na Makedonija", na germanski jazik, strani 81 format A4, 24.02.2009.
32. "Od kogo postanavme", strani 256 format A4, 18.05.2009.
33. "Evropskite zlostori vrz Makedonija", strani 104, 17.06.2009.
34. "Grcite, Albancite i Vlasite ve{ta~ki narodnosti", strani 175, 05.08.2009.
35. "Grcite so dvorasen jazik na Belci (Pelazgi) i Crnci (Semiti)", str. 318, 09.10.2009.
36. "Makedoncite so ednorasen jazik na Belci (Pelazgi)", evrejski..., strani 73, 18.11.2009.

37. "Za Prokopij Kesarski (6 vek n.e.) nema Sloveni", strani 100, 15.12.2009.
38. "Evropa samo makedonska, venetska=sklavinska=tn.slovenska", strani 121, 12.01.2010.
39. "Rusite ne bile Sloveni", strani 74, 29.01.2010.
40. "Srbite ne bile Sloveni tuku Tribali, Trakijci", strani 142, 08.03.2010.
41. "Ednobo`estvoto- zlostor vrz `ove{tvoto", str. 241, 27.04.2010.
42. "Belcite eden narod so edna ista simbolika", strani 118, 28.05.2010.
43. "Anti~ka=etni~ka Makedonija", strani 226, 09.08.2010.
44. "Aleksandar Makedonski na Rufus- falsifikat", strani 311, 04.10.2010.
45. "Bugarite bile Makedonci", strani 288, 23.11.2010.
46. "Brigiska [ambala", strani 178, 03.01.2011.
47. "Brigiskata mitologija pomestena na jug", strani 115, 25.01.2011.
48. "Evrejski etni~ki narod nikoga{ nemalo", strani 99, 17.02.2011.
49. "Evropejcite i tradiciite od i preku Balkanot", strani 117, 10.03.2011.
50. "Masonskata istorija- falsifikat", strani 117, 07.04.2011.
51. "Evropejcite rasnesvesni- so pove}erasni jazici", strani 122, 10.05.2011.
52. "Makedonomrscite protiv Makedoncite", strani 85, 31.05.2011.
53. "Egiptjanite so slovenska mitologija", strani 139, 14.07.2011.
54. "Evropskata istorija- falsifikat", str. 119, 10.08.2011.
55. "Albancite dvokontinentalen i dvorasen t.n.narod", str. 122, 05.09.2011.
56. "Bez etni~ki narodi", str. 84, 28.09.2011.
57. "Germancite Brigi i Makedonci- dvojno Makedonci", str. 100, 25.10.2011.
58. "Herodotovata istorija sami na tn.slovenski jazik", str. 142, 28.11.2011.
59. "Turcija Frigija=Brigija", str. 98, 21.12.2011.
60. "Makedoncite- domorodci", str. 102, 10.01.2012.

NAPOMENA: Knigite pod 25, 27 i 31, koi se na germanski jazik, mo`at da se najdat na internet: www.Brigien.com. Ova va`i i za Zmejova Dupka, koja e navedena vo "Ilijada" po-kraj Crna Reka, vo Demir Hisar, me|u selata Dolenci i Babino. Istoto va`i i za kniga pod 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38... i 60 na makedonski jazik. A i ovaa 61- ta kniga e vnesena vo internet.

Isto taka, na nea se najduvaat dokumenti od 1 do so 9, koi se odnesuvaat za moeto li-kvidirawe, so montiraniot maratonski sudski proces so vkupno trinaeset presudi, gubej}i go sporot tesno 6 : 7 zaradi korumpiranoto pravosudstvo i obvinitelstvo. Duri i Narodni-ot pravobranitel, za kogo rabotniot odnos ne bil `ovekovo pravo. Vme{anite sudii, obvi-niteli i pravobraniteli bea nagradeni i denes se na najvisoki polo`bi. Sledi izgubiv pra-vo na vrabotuvawe od 20.05.1991. Ottoga{ samiot opstojuvam bez ni~ija pomo{. Duri sum so niska penzija i so 42% minal trud. Site navodi vo tie devet dokumenti se objaveni vo moite knigi na krajot na knigite kako dodatok. Bidej}i jas ne bev mo}en da se spravam so samovol-nicite i silexiite vo dr`avava, mene mi preostana svojot gnev za moeto uni{tuvawe da go vnesam vo knigite. Otsekoga{ sum gi registriral neprijatelite na makedonskoto zemjodel-stvo, sto~arstvo so veterinarstvo i dr`avnite arami{ta, zlo~inci, samovolnici, silexii...

Samo za pe~atewe do so 21-va kniga sum platil preku 20.000 evra...Slednite knigi se pe~atani kompjuterski, vo mal tira`, so tro{ok okolu 100 evra. Probav da dobijam sredstva od Ministerstvoto za

kultura, za knjigite do br. 4. Me|utoa, jas za vlasta koja be{e vo slu`ba na neprijатели na makedonska Makedonija i makedonskite Makedonci bev nepodoben...

Koga po~nav da se bavam i so istorija a i so biolo{ki metodi, mojata nepodobnost i vo istorijata se odrazi. Iako samo jas imav pi{eno za `ivotot na Makedonecot Georg Ka-striotis, a Albancite kako falsifiktori neuspe{no go bri{at zavr{etokot -is, Insti-tutot za nacionalna istorija i MANU, za proslavata vo ~est na tn.Skenderbeg, mene ne me povikuvaat, niti dozvoluvaat da u~estvuvam. Sledi od niv da bidam proglašen i za "laik".

Od Institutot za nacionalna istorija moite knigi od pod broj 36 bea vrateni nazad, od pod broj 39 pove}e ne gi ispra}am. So niv ne se slo`uvam, nikoga{ nemalo narod Sloveni.

Od DNU-Bitola me isklui vet.lek.od VZ[.Toj so falsifikat doktorat do tn.prof.

Ovoj veterinaren lekar so svoite kolegi veterinari od Veterinarniot institut se nositeli na zloto, koga tie si dozvoluvale vo dr`avava da se uvezuvaat bolni od leukemija (leukoza) kravi i junici, na zemjite im gi ~istele bolnite stada. Pa takvite bolni grla nie gi likvidirame. Samo od takvite yverovi nie ostanavme bez kravi-do denes sé u{te kupuvame.

Za da se potvrdi deka R.Makedonija ima zemjodelstvo kako vo 19 vek, vo nea nema re-onizacija- reon najdobar za govedarstvo bil/e bitolsko-da bide centar, {to va`i i za drugo. Pod HMS "Stre`evo" ne se proizveduvaat visoko dohodovni kulturi so navodnuvawe ({e}e-rna repka, dobito~na hrana...) tuku ekstezivni mnogu nisko dohodovni kulturi bez navodnu-vawe (p~enica, ja~men, maslena repka, son~ogled...), so {to sistemot se pravi neopravdana investicijata. I na smetka na bitolsko se razvivaat drugi delovi-vkupna {teta za dr`avata.

Skoro sekoja godina, od 1990 godina, redovno se javuvav na konkursi na Zemjodelski i Veterinaren fakultet, so Institutot za sto~arstvo, site Skopje, i Vi{ata zemjodelska {kola, Biotehni~ki fakultet- Bitola. Iako tie do denes nemaat kadar, samo poradi mene gi ra-sturale konkursite ili si izbiraa interni lica, so neobjaveni doktorati, so temi za matura, duri bez nieden objaven samostoen trud, nitu kniga. Tie se samoupravni interesni zaednici. Sledi Pravosudstvoto, Obvinitelstvoto i Narodniot pravobranitel so mene se ismejuvale.

Pak, izborot se vr{i na mangupski na~in- mesto da ima eden stav za izbor na docent, von- i redoven profesor, ima tri stava. Za podobro prestava na izborot, e slednava postapka: vo prviot stav se bara obrazovan, vtoriot poluobrazovan i tretiot neobrazovan. Bidej}i vo site tri stava se so dr`i obrazovan, site si gi ispolnuvaat uslovite: nie sme kako vo 19 vek.

С О Д Р Ж И Н А

Вовед	3
Историја на Мореа (Пелопонес)	4
Скитски Словени	5
Пелопонес само со словенски говор и акцент	7
Словените во Грција	17
Баварците во Грција	22
Етнографија на Македонија	25

Русите не биле Словени	32
Албанци	33
Цигани	38
Белците еден народ	39
Раса=народ=јазик	43
Варварски=пелазгиски=тн.словенски јазик	46
Само Македонците обесправени	51